

ΟΔΟΣ
ΑΓ. ΜΗΝΑΣΤΩΝ

Δήμος Καρδίτσας
πολιτιστικός οδηγός

δετακ

περιεχόμενα

Πρόλογος δημάρχου Καρδίτσας	5
Πρόλογος προέδρου ΔΕΤΑΚ	7
Εισαγωγή	9
A: ΒΑ τομέας	11
1. Πλατεία «Δικαστηρίων»	12
2. Δικαστικό Μέγαρο	13
3. Μητροπολιτικό Μέγαρο	14
4. Πλατεία Ελευθερίας (κεντρική)	15
5. «Πάλλας»	16
6. Εμπορική Τράπεζα	17
7. Μητροπολιτικός ναός Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης	18
8. Ιστορικό-Λαογραφικό Μουσείο «Λ. & Ν. Σακελλαρίου» Κέντρο Τεκμηρίωσης & Επικοινωνίας Δήμου Καρδίτσας («Μουσείο Πόλης»)	19
9. Ανδριάντας Ν. Πλαστήρα	20
10. Πausίλυπο	21
11. Μύλος Κολέτσου	22
12. Ναός Ζωοδόχου Πηγής Καμινάδων	23
13. Θερινός Κινηματογράφος	24
Καρδισσομαγούλα	25
B: ΒΔ τομέας	27
14. Προτομή Γ. Καραϊσκάκη	28
15. Ξενοδοχείο «Άρνη»	29
16. Δημαρχείο	30
17. Παλιό Γυμνάσιο	31
18. Ναός Αγίου Νικολάου	32
Αρτεσιανό	33
Παλαιοκκλήσι	34

Γ: ΝΔ τομέας 37

19. Ναός Ευαγγελίστριας	38
20. Δημοτική Πινακοθήκη Καρδίτσας	39
21. Αρχαιολογικό Μουσείο	40
22. Οικία Γεροντόπουλου	41
23. Πάρκο κυκλοφοριακής Αγωγής	42
24. Ναός Αγίας Παρασκευής	43
25. Σιδηροδρομικός σταθμός	44
26. Σταθμός επιβητόρων	45
27. Καμινάδα κεραμοποιείου Οικονόμου	46
28. Μουσείο Ύδρευσης ΔΕΥΑΚ	47

Δ: ΝΑ τομέας 49

29. Εθνική Τράπεζα («πέτρινο»)	50
30. Οδός Βάλβη	51
31. Δημοτική Αγορά	52
32. Μουσείο Λέσχης Φωτογραφίας & Κιν/φου Καρδίτσας (ΛΕΦΚΚ)	53
33. Ναός Αγίου Γεωργίου	54
34. Παλιά Ηλεκτρική	55
35. Πλατεία Λάμπα (Γιολδάση)	56
36. Οικία Γιολδάση	57
37. Κέντρο ανοιχτής προστασίας Ηλικιωμένων (ΚΑΠΗ)	58
38. Μνημείο Εθνικής Αντίστασης	59
39. Αθλητικό Πάρκο	60
40. Δημοτικά Σφαγεία	61
41. Καράμπαλη	62
42. Παλέρμιο	63

Ρούσο 64

Αγιοπηγή 65

Ετήσιες πολιτιστικές εκδηλώσεις Δήμου Καρδίτσας	66
Χρήσιμα τηλέφωνα	68
Συντελεστές έκδοσης	71

Οδηγός που κρατάτε στα χέρια σας είναι το καλωσόρισμά μας στους επισκέπτες της πόλης και του Δήμου Καρδίτσας και ένα έναυσμα περιήγησης στο χώρο και στο χρόνο. Φεύγοντας θα έχετε πάρει μαζί σας τις εικόνες και το «άρωμα» της για να μπορείτε να την ανακαλείτε εύκολα στη μνήμη σας.

Τη διεισδυτική, καθαρή και ανήσυχη ματιά του επισκέπτη τη χρειαζόμαστε όμως κι εμείς, οι δημότες αυτής της πόλης, για να σταθούμε με ενδιαφέρον μπροστά στα ιστορικά της κτίρια, στα τοπόσημα, στους χώρους που συνδέθηκαν με την ιστορία και τον πολιτισμό της, αποκωδικοποιώντας το σήμερα. Αρκετά από τα «μνημεία» της θα προκαλέσουν ίσως αμηχανία στον αναγνώστη, καθώς δεν εμπίπτουν στην τυπική κατηγορία των «διατηρητέων», παραδομένα πλέον στη φθορά του χρόνου ή στη λήθη. Συμπεριλήφθηκαν γιατί η εικόνα μας δεν όφειλε να είναι αψεγάδιαστη αλλά όσο το δυνατόν πληρέστερη, θυμίζοντάς μας παράλληλα το χρέος μας στους υλικούς μάρτυρες όλων των φάσεων και εκφάνσεων του παρελθόντος.

Με την έκδοση του εύχρηστου, καλαίσθητου και κατατοπιστικού αυτού οδηγού από το Δήμο Καρδίτσας, τη Δημοτική Επιχείρηση Τουρισμού και Αναψυχής και το Μουσείο Πόλης εκπληρώνουμε στοιχειωδώς το χρέος αυτό προς την πόλη που αγαπάμε!

Δομήνικος Βερίλλης
Δήμαρχος Καρδίτσας

Η έκδοση του οδηγού της πόλης της Καρδίτσας είναι μια πρωτοβουλία της Δημοτικής Επιχείρησης Τουρισμού και Αναψυχής Καρδίτσας σε συνεργασία με το Μουσείο Πόλης με την ένθερμη στήριξη του Δήμου Καρδίτσας.

Έρχεται να καλύψει ένα κενό πολλών ετών στην πληροφόρηση των επισκεπτών σχετικά

με την πόλη που γεννηθήκαμε, μεγαλώνουμε, δραστηριοποιούμαστε επαγγελματικά και κοινωνικά και κυρίως αγαπάμε!

Είναι ο «ξεναγός» στα θρησκευτικά, ιστορικά και αρχιτεκτονικά μνημεία, τις πλατείες, τα μουσεία και τις ομορφιές της, έτσι ώστε η γνωριμία μαζί της να είναι ουσιαστική.

Ο οδηγός δεν απευθύνεται μόνο στους επισκέπτες, αλλά και σε όλους εμάς τους δημότες της. Μέσα από τις σελίδες του θα μάθουμε πράγματα που αγνοούσαμε για την πόλη και την ιστορία της και είναι σίγουρο ότι αυτό θα μας κάνει να την αγαπήσουμε περισσότερο!

Ας απολαύσουμε λοιπόν την περιήγηση στην πόλη και την ιστορία της!

Απόστολος Ξυδιάς

*Πρόεδρος Δημοτικής Επιχείρησης
Τουρισμού & Αναψυχής Καρδίτσας*

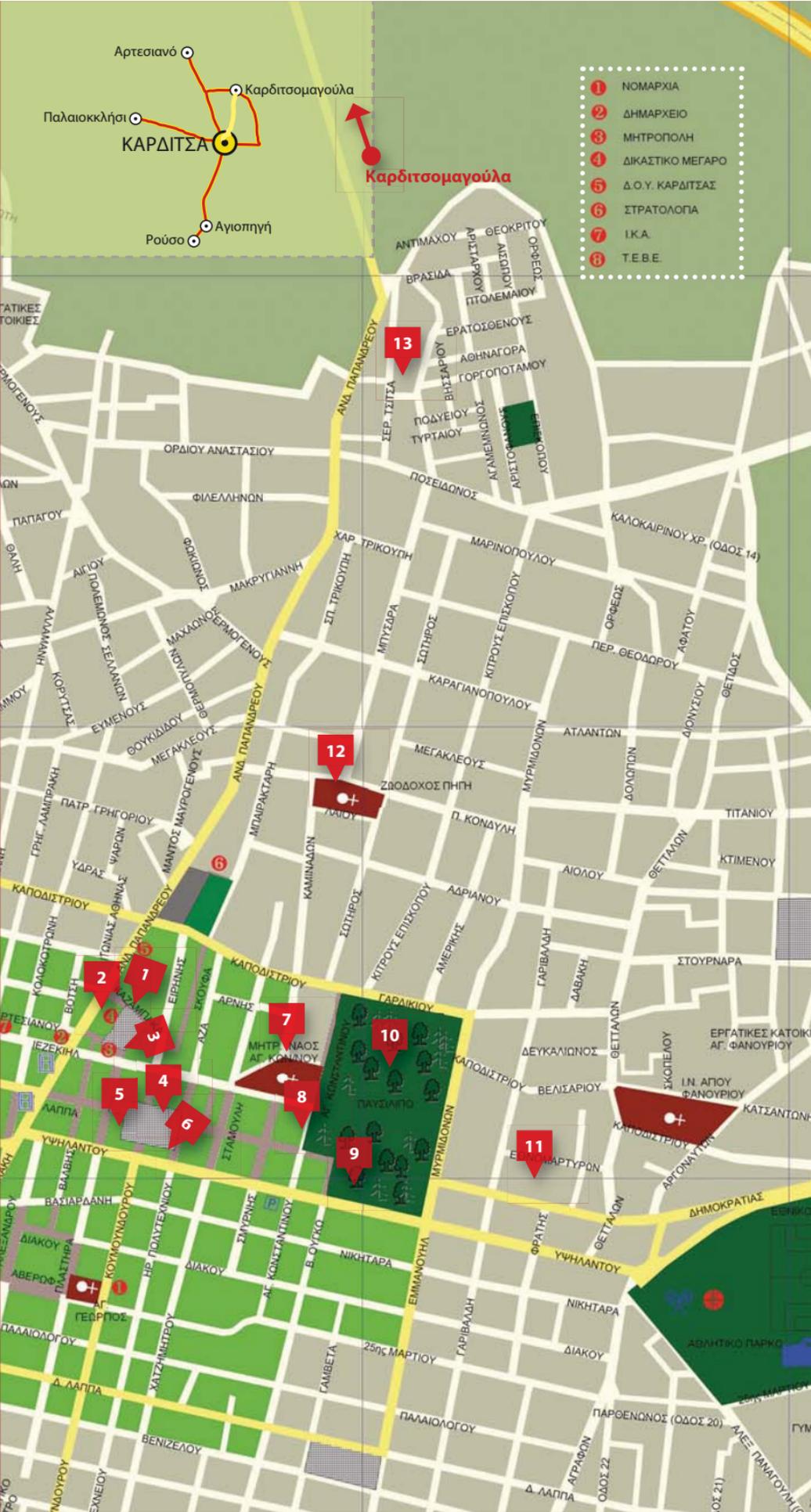
Η Καρδίτσα, η μικρότερη από τις τέσσερις θεσσαλικές πρωτεύουσες, είναι σήμερα μια πόλη 40.000 περίπου κατοίκων και έκτασης 9 τετραγωνικών χιλιομέτρων.

Με «τα νώτα επί των Αγράφων» και εκτεινόμενη «επί του απεράντου [δυτικοθεσσαλικού] κάμπου», η πόλη προσδιορίστηκε λίγες μόλις δεκαετίες μετά την ίδρυσή της από τους Οθωμανούς, τον 15ο αιώνα, ως τόπος εμπορικών συναλλαγών ορεινών και πεδινών, λειτουργία που διατήρησε αμείωτη ως τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Η συμμετρική της οργάνωση γύρω από τους κάθετους άξονες Υψηλάντους - Ταλιαδούρου - Φαναρίου & Καραϊσκάκη - Ανδρ. Παπανδρέου, η οποία υιοθετείται και στη διάταξη της ύλης του οδηγού, δεν εξυπηρετεί απλώς τεχνικούς και περιηγητικούς σκοπούς. Αποτυπώνει τον ιστορικό της ορίζοντα και τις διαχρονικές εξαρτήσεις της, διοικητικές, οικονομικές και πολιτισμικές, από τους πόλους Φανάρι, διοικητική έδρα της περιοχής στην πρώιμη τουρκοκρατία, Λάρισα, Τρίκαλα και Άγραφα.

Από το οθωμανικό κονάκι του 1861 και το ναό της Ζωοδόχου Πηγής Καμινάδων, μοναδικά σωζόμενα αρχιτεκτονικά δείγματα πριν το 1881, όταν η πόλη ενσωματώθηκε στο ελληνικό κράτος, ως το μοντερνιστικό κτήριο της αγοράς και τα σφαγεία του μεσοπολέμου, και από την εκλεκτικιστική «Άρνη» ως τον σύγχρονο «θερινό» δεν μεσολάβησε μόνο ο χρόνος αλλά και ραγδαίες εξελίξεις και μεταλλάξεις σε όλα τα επίπεδα ανθρώπινης δραστηριότητας και έκφρασης. Τα ίχνη που άφησαν στην όψη της πόλης είναι άραγε αρκετά και κατάλληλα διατηρημένα ώστε να ανασυνθέσουν την πορεία της στο σύντομο αυτό οδοιπορικό; Το αφήνουμε στην κρίση του αναγνώστη.

Αρτεσιανό

Καρδίτσομαγούλα

Παλαιοκλήσι

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Ρούσο

Αγιοπηγή

Καρδίτσομαγούλα

- 1 ΝΟΜΑΡΧΙΑ
- 2 ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ
- 3 ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
- 4 ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ
- 5 Δ.Ο.Υ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
- 6 ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ
- 7 Ι.Κ.Α.
- 8 Τ.Ε.Β.Ε.

13

12

2

7

3

4

5

6

7

8

10

9

11

ΑΝΤΙΜΑΧΟΥ
ΒΡΑΣΙΔΑ
ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ
ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ
ΑΙΣΩΠΟΥ

ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΒΙΣΤΑΡΙΟΥ
ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ
ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

ΠΟΔΥΕΙΟΥ
ΤΥΡΤΑΙΟΥ
ΣΟΥΦΡΑΝΙΔΟΥ
ΑΓ. ΑΜΑΝΩΝΙΔΟΥ
ΑΡΣΙΝΟΥ

ΟΡΑΙΟΥ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟΥ ΧΡ. (ΟΔΟΣ 14)

ΦΩΛΙΩΝΟΣ

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗ

ΣΠ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

ΜΠΥΣΑΡΑ

ΣΠΗΡΟΣ

ΚΙΤΡΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΠΕΡ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ

ΜΑΧΑΡΙΟΥ

ΝΟΥΛΙΔΟΥ

ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ

ΜΕΓΑΚΛΕΟΥΣ

ΖΩΔΟΧΟΥ ΠΗΓΗ

Π. ΚΟΝΔΥΛΗ

ΑΤΛΑΝΤΩΝ

ΔΟΛΟΛΩΝ

ΔΙΟΥΣΙΟΥ

ΘΕΤΙΩΣ

ΜΑΥΡΟΓΕΝΟΥΣ

ΜΠΑΡΑΚΤΑΡΗ

ΚΑΜΙΝΑΔΩΝ

ΣΠΗΡΟΣ

ΚΙΤΡΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΑΔΡΙΑΝΟΥ

ΑΙΟΛΟΥ

ΒΕΤΤΑΛΩΝ

ΤΙΤΑΝΙΟΥ

ΚΤΙΜΕΝΟΥ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

ΚΟΜΟΚΟΤΡΩΝΗ

ΓΩΝΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΕΙΡΗΝΗΣ

ΑΖΑ

ΑΡΝΗΣ

ΜΗΤΡ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΓΑΡΑΚΙΟΥ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

ΔΕΥΚΑΛΙΩΝΟΣ

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ

ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ ΑΓ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΟΠΕΛΟΥ

Ι.Ν. ΑΠΟΣΤ. ΦΑΝΟΥΡΙΟΥ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

ΜΥΡΜΙΔΩΝΩΝ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ

ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΚΑΤΣΑΝΤΩΝ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΝΙΚΗΤΑΡΑ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΦΘΑΓΓΗΣ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

ΓΑΜΒΕΤΑ

25ης ΜΑΡΤΙΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ (ΟΔΟΣ 20)

Δ. ΛΑΠΠΑ

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΓ.

v

1. Πλατεία «Δικαστηρίων»
2. Δικαστικό Μέγαρο
3. Μητροπολιτικό Μέγαρο
4. Πλατεία Ελευθερίας (κεντρική)
5. «Πάλλας»
6. Εμπορική Τράπεζα
7. Μητροπολιτικός ναός Αγ. Κων/νου & Ελένης
8. Ιστορικό - Λαογραφικό Μουσείο «Α. & Ν. Σακελλαρίου»
9. Κέντρο Τεκμηρίωσης & Επικοινωνίας Δήμου Καρδίτσας («Μουσείο Πόλης»)
10. Ανδριάντας Ν. Πλαστήρα
11. Πασίλυπο
12. Μύλος Κολέτσου
13. Ναός Ζωοδόχου Πηγής Καμινάδων

Καρδίτσομαγούλα

Α: ΒΑ τομέας

Έχει δεχτεί διαχρονικά τις περισσότερες χρήσεις και αλλαγές ονομασίας από κάθε άλλη πλατεία της πόλης. Στα όρια της χριστιανικής συνοικίας, του Βαρουσίου, στην ύστερη Τουρκοκρατία, ήταν ο χώρος όπου πραγματοποιούνταν το ζωπάζαρο της εβδομαδιαίας αγοράς,

απ' όπου και η ονομασία «Ερμού» από το 1887.

Τα μεγαλοπρεπή νεοκλασικά (Μαλλιόπουλου, σημ. Επισκοπή, Παπαλόπουλου, Καζαμπάκα κ.ά.) συνυπήρχαν με τις σημαντικότερες διοικητικές υπηρεσίες της πόλης (δημαρχείο, δικαστήρια, φρουραρχείο κ.ά.). Στο μεσοπόλεμο η επιχωμάτωση του ξεσκέπαστου «αυλακά», η μετατροπή της οικίας Μαλλιόπουλου σε μητροπολιτικό μέγαρο και η ανέγερση του Δικαστικού μεγάρου της προσέδωσαν πιο πολιτισμένη όψη και διαμόρφωσαν τον σημερινό χαρακτήρα της.

Το 1956 μετονομάστηκε σε «Μ. Καραολή & Ανδρ. Δημητρίου» προς τιμήν των Κυπρίων ηρώων και μετά τη μεταπολίτευση σε «Εθνικής Αντιστάσεως», για να επικρατήσει τελικά η ακατανίκητη εικόνα των «Δικαστηρίων».

Θεμελιώθηκε το 1934 από τον Καρδισιώτη υπουργό δικαιοσύνης Σπ. Ταλιαδούρο στη θέση οικοπέδου της Λαϊκής Βιβλιοθήκης «Η Αθηνά».

Το κτήριο είναι διώροφο, πλατυμέτωπο, σχήματος Π, με το τετράγωνο τυφλό τριώροφο κτίσμα των φυλακών στο εσωτερικό του. Η λιτή πρόσοψη μοιράζεται συμμετρικά με το υπερυψωμένο κεντρικό τμήμα της εισόδου και με επιβλητικό πρόπυλο. Επίστεψη με ακροκέραμα στα θυρώματα και επίχρυσμα που μιμείται ισοδομική τοιχοποιία είναι τα μόνα, νεοκλασικής έμπνευσης, διακοσμητικά αρχιτεκτονικά του στοιχεία.

Το έργο χρηματοδοτήθηκε προπολεμικά με τη γνωστή έκτακτη φορολογία του «μεγαρόσημου» από το ειδικό ταμείο ανεγέρσεως δικαστικών μεγάρων και φυλακών, όπως και σε αρκετές άλλες ελληνικές πόλεις. Λόγω της συγκυρίας του πολέμου, το κτήριο ολοκληρώθηκε το 1954, αφού πρώτα λειτούργησαν οι φυλακές από το 1948.

Στεγάζεται στην επιβλητική οικία του βουλευτή και μεγαλοκτηματία Δ. Μαλλιόπουλου. Κτίστηκε στις αρχές του 20ου αιώνα και είναι από τα ελάχιστα σωζόμενα δείγματα αρχιτεκτονικής της περιόδου αυτής στην πόλη. Το κτήριο είναι διώροφο, με τουβλόκτιστη τοιχοποιία επιχρισμένη εξωτερικά, οδοντωτό γείσο ανάμεσα στους ορόφους, επίκρανα κορινθιακού ρυθμού και κομψούς καμπυλωτούς εξώστες, κατασκευασμένους από ολόσωμα τμήματα μαρμάρου με περίτεχνα δάπεδα και φουρούσια.

Το 1924 αγοράστηκε από την Ι. Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων με πρωτοβουλία του δραστήριου μητροπολίτη Ιεζεκιήλ για να μετατραπεί σε επισκοπικό μέγαρο διατηρώντας το νεοκλασικό ύφος του. Την ίδια εποχή προστέθηκε νέα πτέρυγα στα δυτικά. Η νέα προσθήκη, στα τέλη της δεκαετίας του '60, στέγασε προσωρινά τη συλλογή εικόνων και εκκλησιαστικών κειμηλίων της Μητρόπολης. Τμήμα της εκτίθεται σήμερα στις αίθουσες υποδοχής του πρόσφατα αναστυλωμένου μεγάρου (1996).

Ήταν από το 1881 η κεντρική πλατεία, η καρδιά του εμπορικού κέντρου και ο κατεξοχήν χώρος δημόσιων θεαμάτων και κοινωνικής συνεύρεσης της πόλης. Από «πλατεία της αγοράς» μετονομάστηκε σε πλατεία Ελευθερίας, όταν η Θεσσαλία προσαρτήθηκε στο ελληνικό κράτος, το 1881. Βρίσκεται στον άξονα, ο οποίος συνδέει το Φανάρι, διοικητική έδρα της περιοχής στα οθωμανικά χρόνια, με τη Λάρισα, πρωτεύουσα της Θεσσαλίας.

Η ευθυγραμμισμένη πεταλόσχημη διαμόρφωσή της με τις πολύτοξες στοές των καταστημάτων, ήταν από τα πρώτα έργα που κατασκευάστηκαν με βάση το πολεοδομικό σχέδιο του 1884.

Η πλατεία έχει δεχτεί κατά καιρούς πολλές επεμβάσεις. Τα μεσοπολεμικά αγάλματα των 4 Μουσών από τσιμέντο έχουν μεταφερθεί από την πλατεία Ομοιοίας στη δεκαετία του '50. Το επιβλητικό συντριβάνι, πρόσφατο έργο της γλύπτριας Νέλλας Γκόλλαντα, είναι μία σύγχρονη «πυξίδα πόλης» από ατσάλι, με σύμβολα εμπνευσμένα από τον νεολιθικό πολιτισμό.

Στο ισόγειο του κτηρίου στεγάζεται σήμερα η Alpha Bank. Κτίστηκε στις παραμονές του πολέμου, στη θέση του ιστορικού ξενοδοχείου «Η ωραία Ελλάς», διατηρώντας τη διάταξη της χαρακτηριστικής πεσσοστοιχίας. Το «Πάλλας» ήταν μέχρι τις τελευταίες δεκα-

ετίες ο σημαντικότερος χώρος θεαμάτων και ψυχαγωγίας της πόλης, με αίθουσες κινηματογράφου, θεάτρου, καφενείο και μπαρ-εστιατόριο πολυτελείας.

Το ξενοδοχείο «Η ωραία Ελλάς» υπήρξε το παλαιότερο και το μοναδικό ξενοδοχείο της πόλης μέχρι τις αρχές του Μεσοπολέμου. Εκεί φιλοξενήθηκαν και από το μπαλκόνι του μίλησαν όλες οι πολιτικές προσωπικότητες που πέρασαν από την Καρδίτσα. Το «Μεγάλο Καφενείο» στο ισόγειο, ήταν σημείο αναφοράς της κοινωνικής ζωής μέχρι τη δεκαετία του '80.

Οι δύο όροφοι του κτηρίου παραμένουν σήμερα αναξιοποίητοι.

Το δώροφο μέγαρο με την χαρακτηριστική ψηλή τοξοστοιχία, στη νότια πλευρά της κεντρικής πλατείας, κτίστηκε λίγο μετά τα μέσα της δεκαετίας του '30 στη θέση ισόγειου καταστήματος, το οποίο στέγαζε το υποκατάστημα της Εμπορικής Τράπεζας από την ίδρυσή του, το 1927. Η όψη του είναι λιτή, με συμμετρικά ανοίγματα, μπαλκονάκι στον όροφο και πεσσούς, των οποίων η επιμελημένη λιθοδομή ήταν εμφανής ως τη δεκαετία του '70. Ο όροφος χρησίμευε ως κατοικία του διευθυντή.

Με βάση το πολεοδομικό σχέδιο του 1884, όλες οι οικοδομές στην πλατεία και στους γύρω δρόμους όφειλαν να έχουν στην πρόσοψη στεγασμένη στοά πλάτους 3 μ., διάταξη η οποία ισχύει μέχρι σήμερα.

Το 1938 στο κτήριο κατέλυσε ο βασιλιάς Γεώργιος.

7. Μητροπολιτικός ναός Αγίων Κωνσταντίνου & Ελένης

7

Βρίσκεται στο ιστορικό κέντρο της πόλης, στο άλλοτε Βαρούσι. Ο μεγαλοπρεπής ναός, στον τύπο του εγγεγραμμένου σταυροειδή με τρούλο, αντικατέστησε πασσαλόπηκτο κτίσμα της ύστερης Τουρκοκρατίας. Η ανέγερσή του άρχισε το 1887 και ολοκληρώθηκε, μετά από πολλές περιπέτειες, το 1911. Οι εικόνες του μαρμάρινου τέμπλου φιλοτεχνήθηκαν από τους Ν. Δόντα, Ι. Πούλακα και Ιω. Μαυρόπουλο. Ο τρούλος αγιογραφήθηκε από τον Ν. Δόντα στο μεσοπόλεμο, επί μητροπολίτη Ιεζεκιήλ. Την ίδια εποχή διακοσμήθηκαν οι εσωτερικές επιφάνειες από τον Ν. Ιωάννου και ο ναός απέκτησε πολυτελή προσκυνητάρια, καμπάνες και το πρώτο δημόσιο ρολόι της πόλης από το εξωτερικό καθώς και τέσσερα παρεκκλήσια.

Οι οκτώ μεγάλες συνθέσεις στις κεραίες του σταυρού και το ψηφιδωτό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης στο υπέρθυρο είναι έργα του Δ. Γιολδάση (1947-1950). Ο περίβολος του ναού διαμορφώθηκε σε ιστορικό πάρκο.

8. Ιστορικό-Λαογραφικό Μουσείο «Λ. & Ν. Σακελλαρίου» Κέντρο Τεκμηρίωσης & Επικοινωνίας Δήμου Καρδίτσας («Μουσείο Πόλης»)

19 σελ.

8

Βρίσκεται στο ιστορικό κέντρο, απέναντι από το άλσος του Πausιλύπου και τον μητροπολιτικό ναό. Πρόκειται για το παλιό Λαογραφικό Μουσείο, το οποίο ιδρύθηκε από το Δήμο Καρδίτσας το 1982, με δωρεά του ζεύγους Λάμπρου & Ναυσικάς Σακελλαρίου. Το τριώροφο

κτήριο, αν και περιορισμένης επιφάνειας, μετά την πρόσφατη ανακαίνιση και αναδιοργάνωση, διαθέτει αίθουσες για μόνιμες και περιοδικές εκθέσεις, εργαστήριο συντήρησης, βιβλιοθήκη και αρχείο, χώρο για εκδηλώσεις και εκπαιδευτικά προγράμματα και πωλητήριο. Πυρήνα της συλλογής αποτέλεσαν τα προσωπικά αντικείμενα του στρατηγού και πρωθυπουργού Ν. Πλαστήρα, της μεγαλύτερης ιστορικής φυσιογνωμίας που ανέδειξε η πόλη τον 20ο αιώνα, τα οποία εκτίθενται αυτόνομα στον 2ο όροφο.

Η ιστορία και ο πολιτισμός της Καρδίτσας από το 15ο αιώνα, που πρωτοεντοπίζεται στις γραπτές πηγές, μέχρι σήμερα είναι το θέμα που αναπτύσσεται στους υπόλοιπους ορόφους, με έμφαση στην κοινωνική οργάνωση και την ταυτότητα της πόλης.

Ο μπρούτζινος έφιππος ανδριάντας βρίσκεται στον άλλοτε ανθώνα του Παυσιλύπου, στην ομώνυμη πλατεία. Είναι έργο του γνωστού γλύπτη Στέλιου Τριάντη (1986/87).

Ο Ν. Πλαστήρας (1883-1953) παριστάνεται ευθυτενής, υπερμεγέθης και επιβλητικός, με στρατιωτική περιβολή και με γυμνό σπαθί, πάνω σε βραχώ-

δες ψηλό βάθρο.

Η τοποθέτηση του γλυπτού στην πολυσύχναστη πλατεία εκφράζει την ιδιαίτερη εκτίμηση της γενέτειράς του για τον «μαύρο καβαλάρη», ήρωα της Μικράς Ασίας και αρχηγό της επανάστασης του 1922, ο οποίος διαδραμάτισε σημαντικό ρόλο στις μεσοπολεμικές πολιτικές εξελίξεις και διετέλεσε τρεις φορές πρωθυπουργός στο διάστημα 1945-1953.

Το γλυπτό στήθηκε με πρωτοβουλία της Ένωσης Επιστημόνων Ν. Καρδίτσας.

Το πάρκο, έκτασης 50 στρεμμάτων, σχεδιάστηκε το 1901 από το μηχανικό Γ. Φώσκο-λο. Αρχικά τα δένδρα κάλυπταν το τμήμα βόρεια του σημερινού πεζοδρόμου Τερτίπη, ενώ το νότιο (πλατεία Πλαστήρα), καταλάμβανε ο ανθώνας, με το κομψό λευκό καφενεδάκι. Στη δυτική πλευρά του πάρκου χτίστηκε, στη δεκαετία του '30, το 3ο δημοτικό σχολείο και το πολυϊατρείο (σημερινό ληξιαρχείο).

Το Παυσίλυπο φιλοξενούσε στο μεσοπόλεμο τα σημαντικότερα καλλιτεχνικά γεγονότα της πόλης, όπως η αναβίωση των Ανθεστηρίων από το 1931, πρωτοβουλία της Λαϊκής Βιβλιοθήκης «Η Αθηνά». Στη δεκαετία του '50, ο ανθόκηπος μετατράπηκε σε ασφαλτοστρωμένη πλατεία, ανεγέρθηκε το σημερινό αναψυκτήριο και το εβδομαδιαίο ζωπαζαρο που πραγματοποιούνταν στα βόρεια του πάρκου μεταφέρθηκε έξω από την πόλη. Την ίδια εποχή στήθηκε και η προτομή του τότε πρωθυπουργού Ν. Πλαστήρα.

Η ανάπλαση του πάρκου, στη δεκαετία του '90, βασίστηκε σε μελέτη βραβευμένη σε πανελλήνιο αρχιτεκτονικό διαγωνισμό.

Πρόκειται για τον δεύτερο παλαιότερο ατμόμυλο της πόλης (1899), ιδιοκτησίας αρχικά των Αφών Χρηστίδη, οι οποίοι διατηρούσαν στον ίδιο χώρο και μηχανουργείο. Το 1910 ο μύλος πέρασε στον Λεωνίδα Καλή και ως το 1915 στους Λ. Καλή- Μ. Κολέτσο. Το 1936 μετατράπηκε

σε κυλινδρόμυλο.

Το συγκρότημα αποτελείται από κτήρια τεσσάρων χρονολογικών φάσεων, Ο μύλος επεκτάθηκε και εκσυγχρονίστηκε ριζικά υπό τη διεύθυνση των Αθ. & Κών/νου Μ. Κολέτσου στη δεκαετία του '50, όταν στον αρχικό πυρήνα των κτισμάτων (μύλος, αποθήκες) προστέθηκαν λιθόκτιστη οικοδομή για την εγκατάσταση νέου πετρελαιοκινητήρα και πλυντηρίου-στεγνωτηρίου (1953) καθώς και πολυώροφο τουβλόκτιστο κτήριο για την τοποθέτηση νέων κυλίνδρων και ηλεκτροκινητήρων (1956).

Λειτουργήσε ως το 2000. Το συγκρότημα των κτηρίων παραμένει σήμερα αναξιοποίητο.

12. Ναός Ζωοδόχου Πηγής Καμινάδων

23 σελ.

12

Είναι ο παλαιότερος ναός της Καρδίτσας. Κτίστηκε το 1842, αμέσως μετά τις πρώτες οθωμανικές μεταρρυθμίσεις. Οι Καμινάδες αποτελούσαν τότε ξεχωριστή κοινότητα στα βορειοανατολικά όρια της πόλης, πριν ιδρυθεί η χριστιανική συνοικία της, το Βαρούσι.

Είναι τρίκλιτη βασιλική, χτισμένη με ντόπιο ασβεστόλιθο από ηπειρώτες μαστόρους. Από τον λιτό εξωτερικό διάκοσμο ξεχωρίζει η κόγχη του ιερού με τα εντοιχισμένα εφυσάλωμένα πιάτα οθωμανικού εργαστηρίου και τα λιθανάγλυφα με παραστάσεις πτηνών, φυτών και αστρικών συμβόλων. Ο ναός έχει γυναικωνίτη και είναι πλούσια αγιογραφημένος με λαϊκότροπες τοιχογραφίες Σαμαριναίων ζωγράφων (1853). Το ξυλόγλυπτο τέμπλο κατασκευάστηκε το 1846. Το κωδωνοστάσιο χτίστηκε το 1881.

Στις αρχές του 20ου αιώνα, στον περίβολό του πραγματοποιούνταν οι συνελεύσεις του ιστορικού Πεδινού Συνδέσμου Καρδίτσας, πρωτεργάτη του Αγροτικού Κινήματος.

Βρίσκεται βόρεια, στα όρια με το δημοτικό διαμέρισμα της Καρδίτσομαγούλας και λειτουργεί από το 2007. Χωροθετημένος μέσα σε έκταση 6,5 στρεμμάτων, σχεδιάστηκε ως ένα μικρό πολιτιστικό πάρκο, με στόχο να αναβαθμίσει την περιοχή των σεισμοπλήκτων, ενο-

ποιώντας παράλληλα το διευρυμένο πολεοδομικό συγκρότημα του δήμου Καρδίτσας.

Ο χώρος περιλαμβάνει υπαίθριο αμφιθέατρο, μπαρ-αναψυκτήριο, εκπαιδευτικό μουσικό πάρκο, φουαγιέ κατάλληλο για εκθέσεις και μεγάλο δενδροφυτεμένο κήπο. Τα υλικά κατασκευής –εμφανές σκυρόδεμα, συμπαγή τούβλα, ξύλο- και οι μορφολογικές επιλογές, λιτά και εναρμονισμένα στο χώρο, αλλά και η εύκολη πρόσβαση μέσω του ποδηλατόδρομου δι-αμορφώνουν έναν χώρο ανοιχτό και φιλικό στο κοινό της πόλης και ταυτόχρονα αισθητικά ελκυστικό.

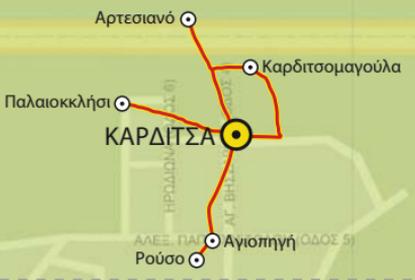

Είναι το πλησιέστερο στην πόλη δημοτικό διαμέρισμα και διαθέτει θαυμάσια ρυμοτομία. Το χωριό πήρε την ονομασία από την νεολιθική μαγούλα που βρισκόταν κατά την παράδοση στο κέντρο του, κάτω από το ναό του Αγίου Δημητρίου.

Στην περιοχή υπάρχουν ίχνη κατοίκησης από την εποχή του χαλκού. Η «Μαγούλα» ή «μουσταφά Μαγούλα» ή «Μαγούλα του Καρδίτζιου» ήταν από τα μεγαλύτερα χριστιανικά χωριά του κάμπου στην τουρκοκρατία. Με την προσάρτηση της Θεσσαλίας, η Καρδίτσομαγούλα εξαγοράστηκε από τον εθνικό ευεργέτη Κ. Ζάππα για να παραχωρηθεί στο ελληνικό δημόσιο και να διανεμηθεί σε ακτήμονες λίγα χρόνια μετά.

Στο χωριό σώζονται αρκετές ισόγειες πλίθινες οικίες με υπόγειο και χαγιάτι. Το πρόσφατα αναστυλωμένο δημοτικό σχολείο (σημερινό κοινοτικό γραφείο και αίθουσα εκδηλώσεων) και η εκκλησία άρχισαν να κατασκευάζονται στη δεκαετία του '30, αλλά ολοκληρώθηκαν με τη λήξη του πολέμου. Το χωριό διαθέτει ακόμη ένα επιβλητικό δίτοξο πέτρινο γεφύρι από τις αρχές του 20ου αιώνα, στα όρια με το Μακρυχώρι, και το δάσος του Αη-Λιά, έκτασης 20.000 περίπου στρεμμάτων, με πλούσια βλάστηση από αιωνόβιες βελανιδιές και φτελιάδες.

- 1 ΝΟΜΑΡΧΙΑ
- 2 ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ
- 3 ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
- 4 ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ
- 5 Δ.Ο.Υ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
- 6 ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑ
- 7 Ι.Κ.Α.
- 8 Τ.Ε.Β.Ε.

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

18

17

16

15

14

13

12

11

10

9

8

7

6

5

4

3

2

1

Αρτεσιανό

Παλαιοκκλήσι

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ

ΑΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ

ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΑΓ. ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΤΗ

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. 4)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. 3)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. 2)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. 1)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. 0)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -1)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -2)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -3)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -4)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -5)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -6)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -7)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -8)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -9)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -10)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -11)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -12)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -13)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -14)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -15)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -16)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -17)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -18)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -19)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -20)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -21)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -22)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -23)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -24)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -25)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -26)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -27)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -28)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -29)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -30)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -31)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -32)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -33)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -34)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -35)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -36)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -37)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -38)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -39)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -40)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -41)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -42)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -43)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -44)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -45)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -46)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -47)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -48)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -49)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -50)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -51)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -52)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -53)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -54)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -55)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -56)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -57)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -58)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -59)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -60)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -61)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -62)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -63)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -64)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -65)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -66)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -67)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -68)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -69)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -70)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -71)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -72)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -73)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -74)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -75)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -76)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -77)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -78)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -79)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -80)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -81)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -82)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -83)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -84)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -85)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -86)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -87)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -88)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -89)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -90)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -91)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -92)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -93)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -94)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -95)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -96)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -97)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -98)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -99)

ΑΓ. ΒΗΛΟΣ (ΑΔ. -100)

v

- 14. Προτομή
Γ. Καραϊσκάκη
- 15. Ξενοδοχείο «Αρνη»
- 16. Δημαρχείο
- 17. Παλιό Γυμνάσιο
- 18. Ναός Αγίου Νικολάου

Αρτεσιανό
Παλαιοκκλήσι

B: ΒΔ τομέας

Η μαρμάρινη προτομή του ήρωα της επανάστασης του 1821, Γεωργίου Καραϊσκάκη, έργο του Αθηναίου γλύπτη, Ν. Γεωργαντή, στήθηκε με πρωτοβουλία του μητροπολίτη Ιεζεκιήλ το Σεπτέμβριο του 1936.

Ο Γ. Καραϊσκάκης, υπασπιστής του Αλή πασά και αργότερα αρχηγός του αρματολικίου των Αγράφων και στρατάρχης της Ρούμελης, γεννήθηκε στο Μαυρομμάτι Καρδίτσας το 1780 και έπεσε στη μάχη του Φαλήρου το 1827. Υπήρξε μια από τις πιο εξέχουσες φυσιογνωμίες του αγώνα της ανεξαρτησίας.

Το μεγαλοπρεπές νεοκλασικό διώροφο μέγαρο με τον χαρακτηριστικό τρούλο κτίστηκε το 1921 από τον πολιτικό και επιχειρηματία Κωνσταντίνο Τερτίπη. Η ονομασία «Άρνη» δόθηκε προς τιμήν του αδερφού του, Δημητρίου, ο οποίος πολέμησε νικηφόρα τους Τούρκους το 1878 στην περιοχή της προϊστορικής «Άρνης» (σημ. Πύργος Κιερίου).

Το κτήριο στέγαζε πολυτελές ξενοδοχείο, αίθουσα θεάτρου-κινηματογράφου, δεξιώσεων και καφεζυθοπωλείο, στα οποία προστέθηκαν από το 1925 «αίθουσα ντάσιγκ» και χαρτοπαικτική λέσχη. Στο γωνιακό καφενείο, στέκι διανοουμένων και καλλιτεχνών ως τα τέλη της δεκαετίας του '40, εκθέτονταν για δημόσια κριτική προπλάσματα γλυπτών και σχέδια έργων ζωγραφικής, πριν πάρουν τη θέση τους σε δημόσιους χώρους της πόλης.

Στη δεκαετία του '40, το κτήριο επιτάχθηκε από τις δυνάμεις κατοχής και αργότερα από τις αντιστασιακές οργανώσεις. Ανακαινισμένο και σύγχρονο από το 2005, το ξενοδοχείο «Άρνη» αποτελεί σήμερα περιουσία του «Ιδρύματος Υποτροφιών «Απ. Αλεξόπουλος».

Στη θέση του υπήρχαν τα δημοτικά λουτρά -τα πρώτα σε θεσσαλική πόλη- από το 1901. Το νεοκλασικό ισόγειο κτήριο με την αψιδωτή είσοδο κατεδαφίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '60 με σκοπό να ανεγερθεί στο δημοτικό οικόπεδο κτήριο αυτόνομου νομικού

προσώπου με την επωνυμία «πνευματικών και παραγωγικών κέντρον Καρδίτσης». Με βάση την αρχική μελέτη, θα στεγάζονταν σ' αυτό αίθουσα για διαλέξεις και προβολές, βιβλιοθήκη-αναγνωστήριο -η Λαϊκή Βιβλιοθήκη «Η Αθηνά» διέθετε περισσότερους από 10.000 τόμους-, πινακοθήκη-μουσείο, μόνιμη γεωργική έκθεση και σχολή τεχνικής, γεωργικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Η ανάγκη στέγασης των δημοτικών υπηρεσιών, οι οποίες μέχρι τότε φιλοξενούνταν σε ενοικιασμένα οικήματα και μετά τους σεισμούς του 1954 στο πολυϊατρείο του Παυσιλύπου, οδήγησαν στην τροποποίηση του καταστατικού το 1969 και στην εγκατάσταση του δημαρχείου στο κτήριο, το οποίο ήταν και το πρώτο της πόλης που διέθετε ανελκυστήρα.

Πρόκειται για το μοναδικό δημόσιο κτήριο που κατασκευάστηκε στην εικοσαετία 1881-1900 στην πόλη. Κτίστηκε το 1889 στα θεμέλια του οθωμανικού νοσοκομείου, στην περιοχή «τσαρσί τζαμί», άλλοτε οθωμανικό κέντρο της Καρδίτσας. Αποτελείται από λιθόκτιστο ημιυπόγειο και τουβλόκτιστο όροφο. Η όψη του είναι λιτή, νεοκλασικού χαρακτήρα, με κόγχες εκατέρωθεν της εισόδου και μεγάλα ορθογώνια παράθυρα. Η ανατολική πτέρυγα με τους έξεργους γωνιόλιθους και το διπλό κλιμακοστάσιο της εισόδου με την αφιδωτή επίστεψη προστέθηκαν στη δεκαετία του '30.

Από τη μεταστέγηση του γυμνασίου σε νέο κτήριο το 1962, και ως τα τέλη της δεκαετίας του '70 το κτήριο λειτούργησε ως γυμνάσιο θηλέων. Από τότε στεγάζει το 14ο δημοτικό σχολείο και το εσπερινό γυμνάσιο.

Το Γυμνάσιο συνδέθηκε με σημαντικές προσωπικότητες της δημόσιας ζωής, όπως ο Ν. Πλαστήρας, ο αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ, ο Απ. Κουτσοκώστας, ο Δ. Γιολδάσης, ο Γ. Βαλταδώρος κ.ά.

Βρίσκεται στην άλλοτε περιφερειακή συνοικία «Αγίας μαχαλά» (=εξοχικός), η οποία έφτανε μέχρι το τσιφλίκι των Ματαραγγιωτάδων («Τσιφλικάκι»). Ο παλιός ναός κτίστηκε το 1896 και ανακαινίστηκε το 1937, όπως και εκείνος της Αγίας Παρασκευής, ακολουθώντας την

ανάλογη πληθυσμιακή αύξηση. Η αγιογράφηση του τέμπλου, στις παραμονές του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ανατέθηκε από τον μητροπολίτη Ιεζεκιήλ στον διακεκριμένο ζωγράφο και προσωπικό του φίλο, Ν. Δόντα, όπως και άλλοι ναοί της πόλης και της ευρύτερης περιοχής.

Ο σημερινός ναός, στον τύπο του εγγεγραμμένου σταυροειδή με τρούλο, θεμελιώθηκε το 1970 δίπλα στο παλιό κτίσμα, το οποίο κατεδαφίστηκε στη δεκαετία του '90. Αρκετές από τις φορητές εικόνες των δύο προηγούμενων οικοδομικών φάσεων, οι παλαιότερες από το α' μισό του 19ου αιώνα, κοσμούν προσκυνητάρια στο νάρθηκα και στον κυρίως ναό, ενώ άλλες φυλάσσονται στο γυναικωνίτη.

Βρίσκεται στον πολυσύχναστο οδικό άξονα Καρδίτσας-Τρικάλων. Στην περιοχή έχουν εντοπιστεί αρκετές νεολιθικές θέσεις, όπως η γνωστή «Μαγουλίτσα» από την αρχαιότερη νεολιθική, σε ανασκαφές που πραγματοποίησε στη δεκαετία του '50 η αρχαιολόγος Μαρία Παπαδοπούλου-Θεοχάρη.

Το «Πισσαριό» ήταν χωριό με σημαντικό, χριστιανικό πληθυσμό από την πρώιμη οθωμανική περίοδο.

Το χαρακτηριστικό καμπαναριό του, χτισμένο από ντόπιο ψαμμόλιθο και συμπαγή τούβλα, στην είσοδο του προαυλίου του ναού των Αγίων Θεοδώρων, κατασκευάστηκε το 1888, σύμφωνα με λιθανάγλυφη επιγραφή. Ο ναός, στον τύπο της βασιλικής με τρούλο, χτίστηκε το 1899 αλλά ανακατασκευάστηκε μετά το σεισμό του 1954.

Το Αρτεσιανό είναι η γενέτειρα του μακαριστού αρχιεπισκόπου Σεραφείμ Τίκα, τα προσωπικά αντικείμενα του οποίου εκτίθενται σε αίθουσα του κοινοτικού καταστήματος.

Η παλιά του ονομασία είναι Ίσαρι και με αυτή αναφέρεται στις οθωμανικές πηγές, ως μικρό χριστιανικό χωριό, από τον 15ο αιώνα. Στην περιοχή έχει εντοπιστεί από τον αρχαιολόγο Δ. Θεοχάρη, στη δεκαετία του '50, νεολιθικός οικισμός στη θέση Μαγούλα Τσαπόχα.

Είναι το πρώτο δημοτικό διαμέρισμα του Δήμου Καρδίτσας, το οποίο συνδέθηκε με την πόλη με ποδηλατόδρομο. Η διαδρομή, δασωμένη στο μεγαλύτερο μέρος και όχι ιδιαίτερα πολυσύχναστη, προσφέρεται ακόμη και για ποδηλασία στην ασφάλτο, γι' αυτό και κάθε χρόνο, στα τέλη του Σεπτεμβρίου, πραγματοποιούνται εκεί δύο ποδηλατικοί δρόμοι.

Το Παλαιοκκλήσι βρίσκεται στον οδικό άξονα, ο οποίος οδηγεί στο Φανάρι, με το μοναδικό βυζαντινό κάστρο της περιοχής, στα γραφικά Κανάλια και στο Μουζάκι, στους πρόποδες της ορεινής Αργιθέας.

23

19

20

21

22

24

27

26

25

28

Μουσείο Ύδρευσης ΔΕΥΑΚ

ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΡΜΑΧΙΑΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

ΚΕΝΤΡΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΕΣ

ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ - ΠΑΛΕΡΜΟ

v

- 19. Ναός Ευαγγελίστριας
- 20. Δημοτική Πινακοθήκη Καρδίτσας
- 21. Αρχαιολογικό Μουσείο
- 22. Οικία Γεροντόπουλου
- 23. Πάρκο κυκλοφοριακής Αγωγής
- 24. Ναός Αγίας Παρασκευής
- 25. Σιδηροδρομικός σταθμός
- 26. Σταθμός επιβητόρων
- 27. Καμινάδα κεραμοποιείου Οικονόμου
- 28. Μουσείο Ύδρευσης ΔΕΥΑΚ

Γ: ΝΔ τομέας

Μαζί με τη Δημοτική Πινακοθήκη και το Αρχαιολογικό Μουσείο, ο ναός της Ευαγγελίστριας, με το υπό διαμόρφωση Εκκλησιαστικό Μουσείο αποτελούν έναν δυνατό πόλο έλξης επισκεπτών.

Ο μεγαλοπρεπής ναός χτίστηκε στη θέση παραπήγματος του 19ου αιώνα, στο κέντρο της ολοένα αναπτυσσόμενης πόλης, στον αρχιτεκτονικό τύπο και στις ίδιες περίπου διαστάσεις με τον μητροπολιτικό ναό.

Η κατασκευή του το 1930, σε περίοδο διεθνούς οικονομικής κρίσης, αντιμετώπισε σοβαρές δυσκολίες. Στην έλλειψη χρημάτων προστέθηκε και η άγνοια των ντόπιων μαστόρων στη χρήση ενός νέου υλικού, του μπετόν, με αποτέλεσμα το κτήριο να καταρρεύσει λίγο πριν την ολοκλήρωσή του. Χρειάστηκε η μεγάλη δωρεά της Μετσοβίτισσας δασκάλας Βασιλικής Μετάξη ώστε το κτήριο να αποπερατωθεί στα μέσα της δεκαετίας του '30.

Το ξυλόγλυπτο επιχρυσωμένο τέμπλο είναι άλλο ένα ύστερο έργο του Ν. Δόντα. Ο ναός αγιογραφήθηκε στις τελευταίες δεκαετίες.

Ιδρύθηκε το 1993 και στεγάζεται από το 2002 σε σύγχρονο τετραώροφο κτήριο, στη συμβολή των οδών Β. Τζέλλα & Βασιαρδάνη, δίπλα στο Αρχαιολογικό Μουσείο. Διαθέτει αίθουσες μόνιμων και περιοδικών εκθέσεων, βιβλιοθήκη-αναγνωστήριο, αίθουσα εκδηλώσεων, πωλητήριο και εντευκτήριο. Ο πρώτος όροφος είναι αφιερωμένος στους ντόπιους ζωγράφους· παρουσιάζονται έργα του Γ. Βαλταδώρου (1897-1930), μιας πολύπλευρης αν και άγνωστης καλλιτεχνικής φυσιογνωμίας του Μεσοπολέμου, του γνωστού ζωγράφου της γενιάς του '30 Δ. Γιολδάση (1897-1993), του Γ. Γούλα (1919), του Ν. Καυχίτσα (1931-2003), του Κ. Παύλου (Πωλ, 1914-1962), του Π. Σαμπαλιώτη (1955) και του Π. Σουλικιά (1926).

Στο ισόγειο εκτίθεται αυτόνομα η δωρεά Απ. Κάρκα, μια ενδιαφέρουσα συλλογή σύγχρονης ελληνικής ρεαλιστικής ζωγραφικής με έργα των Λ. Κανακάκι, Σ. Καραβούζη, Θ. Παπαδοπεράκη κ.ά.

Η συλλογή της Πινακοθήκης διαθέτει ακόμη έργα τοπικών και άλλων σύγχρονων Ελλήνων δημιουργών.

Κτίστηκε από το Υπουργείο Πολιτισμού στη θέση του παλιού νοσοκομείου, σε οικόπεδο που παραχώρησε ο Δήμος Καρδίτσας. Την ίδρυσή του επέβαλε ο σημαντικός και άγνωστος στο μεγαλύτερο μέρος του αρχαιολογικός πλούτος του νομού. Η ανέγερση του κτηρίου, επιφανείας 900 τ.μ., ξεκίνησε στη δεκαετία 1990 και ολοκληρώθηκε το 2001.

Διαθέτει ειδικά διαρρυθμισμένο χώρο για τη μόνιμη έκθεση, εκδοτήριο, αίθουσα εκπαιδευτικών προγραμμάτων και εκδηλώσεων, βιβλιοθήκη, εργαστήριο συντήρησης, αποθήκες και ευρύχωρο κήπο για εκδηλώσεις. Η έκθεση είναι δομημένη κατά χρονολογική σειρά από τα προϊστορικά έως την αρχή των ιστορικών χρόνων. Μέσα από κείμενα, φωτογραφίες και πλούσιο πρωτογενές υλικό προσεγγίζεται ο άνθρωπος με αναφορές στον ιδιωτικό και δημόσιο βίο, στο εμπόριο, στην οικονομία, κά.

Ξεχωριστές ενότητες είναι αφιερωμένες στις ταυτισμένες με δελφική επιγραφή αρχαίες πόλεις Κιέριον, Όρθη, Μητρόπολις, Γόμφοι και Αργιθέα, στο ναό του Απόλλωνα στο Μοσχάτο και στο ιερό της Ιτωνίας Αθηνάς στη Φίλια.

Βρίσκεται στο ΝΔ τμήμα της πόλης, κοντά στη διασταύρωση των οδών Δ. Λάππα & Σαρανταπόρου, στα όρια της άλλοτε οθωμανικής συνοικίας «Καρατζά μαχαλά».

Είναι το μοναδικό σωζόμενο ιδιωτικό κτήριο από την εποχή της τουρκοκρατίας. Επρόκειτο για την οικία (κονάκι) του πλούσιου Οθωμανού κτηματία Χασάν Χουλιάρα, η οποία κτίστηκε το 1861, σύμφωνα με λιθανάγλυφο στο υπέρθυρο.

Η τοιχοποιία της αποτελείται από λίθινο θεμέλιο, ξύλινο σκελετό και ωμές πλίνθους. Έχει χαρακτηριστική τοξωτή είσοδο και χαγιάτι. Στα νότια σωζόταν μέχρι πρόσφατα πρόσκημα με σαχισί, τοιχογραφημένο εξωτερικά με παραστάσεις αγρίων ζώων.

Η οικία διέθετε πολλούς βοηθητικούς χώρους (ντάμια, αχυρώνες, μαγειρείο), χτισμένους δίπλα σε καπνότοπο 15 στρεμμάτων, εικόνα πολύ συνηθισμένη για την αραιοκατοικημένη οθωμανική Καρδίτσα. Παρά τη φθορά του χρόνου και τις επεμβάσεις που δέχτηκε, εξακολουθεί να αποπνέει την αίσθηση του οθωμανικού παρελθόντος.

Βρίσκεται στη συνοικία του Αγίου Δημητρίου, ανάμεσα σε δύο συγκροτήματα σχολείων και λειτουργεί από το 2001. Κατασκευάστηκε από τον Δήμο Καρδίτσας με χρηματοδότηση του υπουργείου Μεταφορών και Συγκοινωνιών και με την επιστημονική εποπτεία της Πολυτεχνικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Το πάρκο αναπτύσσεται σε έκταση 7 περίπου στρεμμάτων και περιλαμβάνει εξωτερικό δακτύλιο δύο κατευθύνσεων, εσωτερικό οδικό δίκτυο με χαρακτηριστικά αστικού τύπου, ισόπεδους κόμβους, ισόπεδη σιδηροδρομική διάβαση, ανεξάρτητη λωρίδα για την κυκλοφορία ποδηλάτων, ξεχωριστό χώρο στάθμευσης, υπερυψωμένη διάβαση πεζών και υπαίθριο αμφιθέατρο για θεωρητική εκπαίδευση.

Είναι ανοιχτό όλο το χρόνο και πραγματοποιεί καθημερινά εκπαιδευτικές ξεναγήσεις σχολείων από ολόκληρο το νομό και ομάδων επισκεπτών.

Βρίσκεται στο νότιο άκρο της πόλης, στην άλλοτε οθωμανική συνοικία «Καρατζά μαχαλά». Ως το 1897 η περιοχή συνόρευε με το δάσος της Παπαράντζας, το οποίο κάηκε από τους Τούρκους. Στη θέση του υπήρχε από τις αρχές του 18ου αιώνα παρεκκλήσι αφιερωμένο στον Άγιο Μηνά. Το 1835 οι Τούρκοι το μετέτρεψαν σε τζαμί, στο οποίο συνέχιζαν να τιμώνται οι άγιοι Μηνάς και Παρασκευή.

Το 1896 στη θέση του τζαμιού κτίστηκε ναός αφιερωμένος στην Αγία Παρασκευή. Ο μιναρές του τζαμιού και η χαρακτηριστική στεγασμένη είσοδος του προαυλίου διατηρούνταν μέχρι τα μέσα περίπου του 20ου αιώνα.

Στις παραμονές του πολέμου, το ισόγειο παράπηγμα αντικαταστάθηκε από κτήριο σε ρυθμό βασιλικής, το οποίο σώζεται, με αρκετές μεταγενέστερες επεμβάσεις, μέχρι σήμερα. Οι εικόνες του τέμπλου είναι ύστερα έργα του Ν. Δόντα.

Είναι χτισμένος στα νότια όρια της πόλης. Κατασκευάστηκε το 1885 από τον Ιταλό μηχανικό Evaristo De Chirico, όπως και όλο το σιδηροδρομικό δίκτυο της Θεσσαλίας, συνολικού μήκους 202 χιλιομέτρων. Η σιδηροδρομική σύνδεση της Καρδίτσας με την υπόλοιπη Θεσσαλική περιφέρεια είχε στόχο να βελτιώσει τις συνθήκες της αγροτικής παραγωγής, μειώνοντας το κόστος μεταφοράς, και να υπηρετήσει το αστικό εκσυγχρονιστικό όραμα του Χαρ. Τρικούπη.

Ο σταθμός της Καρδίτσας ήταν β' κλάσης, όπως και των Τρικάλων. Αρχιτεκτονικά ακολουθούσε δυτικοευρωπαϊκά πρότυπα. Το κεντρικό κτήριο καταστράφηκε στο σεισμό του '54 και ξαναχτίστηκε στα τέλη της ίδιας δεκαετίας.

Από το συγκρότημα των παλιών κτηρίων σώζεται σήμερα η αποθήκη εμπορευμάτων, ένα ισόγειο λιθόκτιστο κτήριο με δίρριχτη στέγη, φεγγίτες και έξεργα δουλεμένους γωνιόλιθους, οικίες υπαλλήλων και η χαρακτηριστική γέφυρα από χυτοσίδηρο στον ποταμό Καράμπαλη.

Βρίσκεται στα νότια της πόλης, στο δρόμο προς τη Λίμνη Πλαστήρα. Ιδρύθηκε στις παραμονές του πολέμου από το Υπουργείο Γεωργίας με σκοπό τη γενετική βελτίωση των αλόγων και την ανάπτυξη της ιπποπαγωγής στην Θεσσαλία. Στην επιλογή της Καρδίτσας ως τόπου εγκατάστασης συνέλεξαν οι επίμονες προσπάθειες του δραστήριου μητροπολίτη Ιεζεκιήλ.

Το συγκρότημα των λιθόκτιστων κτηρίων με τις τοξωτές εισόδους, τις ποδιές από συμπαγή τούβλα στους φεγγίτες και την επιμελημένη τοιχοποιία κατασκευάστηκε σε έκταση 200 στρεμμάτων, η οποία παραχωρήθηκε από το Δήμο Καρδίτσας. Περιλάμβανε κατοικίες προσωπικού, στάβλους, αποθήκες, νοσοκομείο ζώων κ.ά. Το έργο διακόπηκε από τον πόλεμο και αποπερατώθηκε στα τέλη της δεκαετίας του '40. Τα δύο πολυβολεία στο προαύλιο χτίστηκαν κατά τη διάρκεια του εμφυλίου. Σήμερα στο σταθμό στεγάζονται υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, ενώ τα περισσότερα κτήρια μένουν αναξιοποίητα.

Πίσω από το νεκροταφείο της Αγίας Παρασκευής σώζεται η καμινάδα του τουβλοκεραμοποιείου των Αφών Οικονόμου.

Ιδρύθηκε στις αρχές του Μεσοπολέμου και ήταν το μοναδικό πετρελαιοκίνητο που λειτούργησε προπολεμικά στην πόλη.

Η οκτάγωνη καμινάδα του, ύψους 19 μ., ανάγεται στην φάση ριζικής ανακαίνισης του εργοστασίου, το 1927. Την ίδια χρονιά βραβεύτηκε από το υπουργείο εθνικής οικονομίας για την ευρεσιτεχνία των πεντάτρυπων οπτόπλινθων που παρήγαγε.

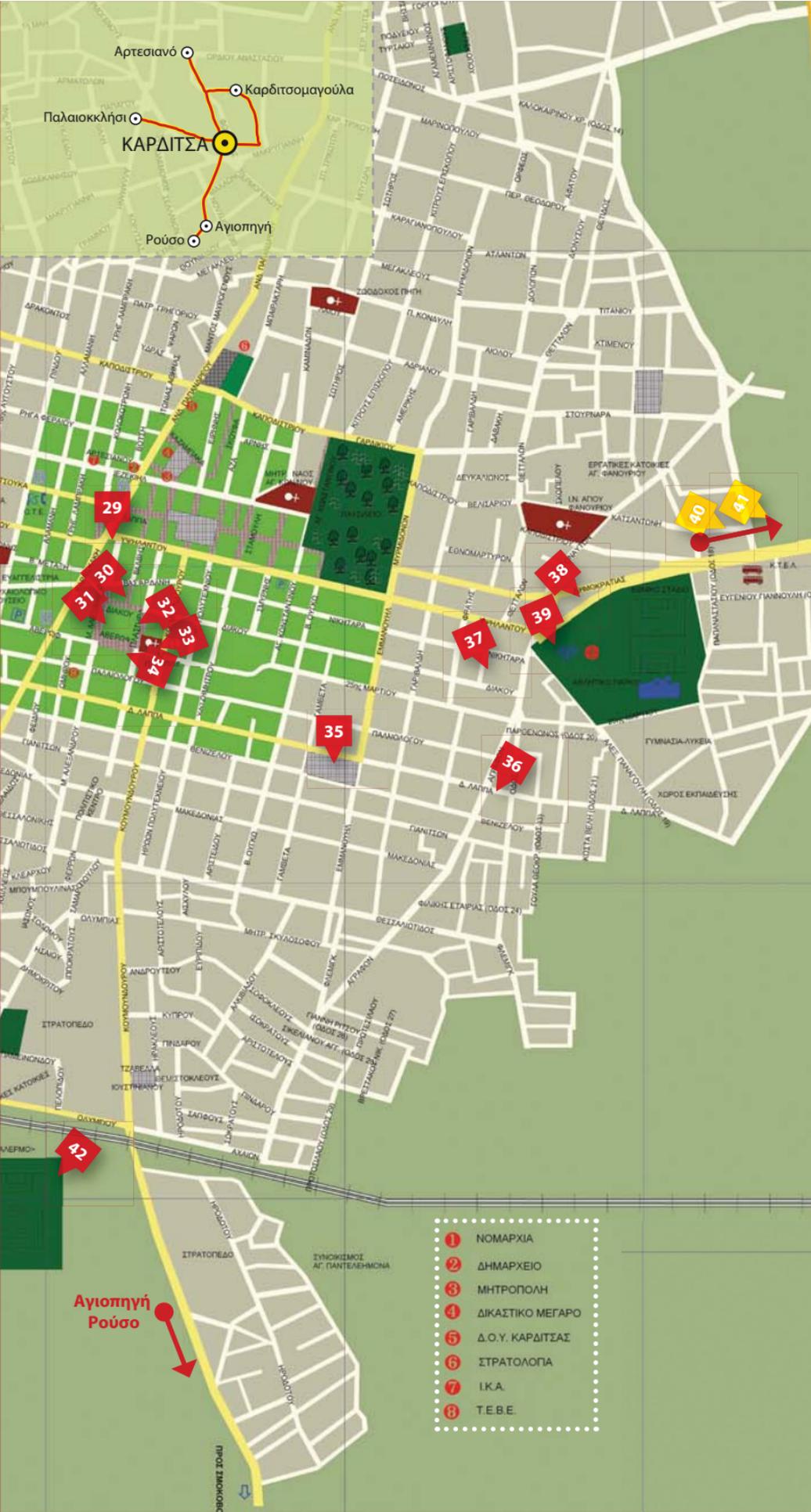
Βρίσκεται στο άλσος της Παπαράντζας, το οποίο υπήρξε από την εποχή της τουρκοκρατίας ο κατεξοχήν υδροδότης της πόλης και ιδεώδης τόπος αναψυχής των Καρδιτσιωτών. Στεγάζεται στο νεότερο αντλιοστάσιο, κτήριο της εποχής του μεσοπολέμου, το οποίο μετατράπηκε σε μουσείο από τη ΔΕΥΑΚ το 2005 και λειτουργεί με την ευθύνη του Μουσείου Πόλης.

Πετρελαιοκινητήρες διαφόρων φάσεων, ηλεκτροκίνητες αντλίες, κά. εκτίθενται στον φυσικό τους χώρο, πλαισιωμένα με δείγματα από την εξέλιξη του δικτύου και εποπτικό υλικό. Οι ενότητες της μεγάλης αίθουσας καλύπτουν την ιστορία της ύδρευσης από την εποχή της τουρκοκρατίας, μέχρι το 1972, όταν η Καρδίτσα άρχισε να υδροδοτείται από την τεχνητή λίμνη «Ν. Πλαστήρα». Στη μικρή αίθουσα εκτίθεται η σύγχρονη ιστορία της ύδρευσης, από την ίδρυση της ΔΕΥΑΚ, το 1980, καθώς και ζητήματα οικολογικής διαχείρισης των υδάτινων πόρων.

Το μουσείο υποστηρίζεται από δίγλωσσα κείμενα και έντυπα.

Αρτεσιανό

Καρδίτσομαγούλα

Παλαιοκλήσι

ΚΑΡΔΙΤΣΑ

Ρούσο

Αγιοσπηγή

29

31 30

32

33

34

35

37

38

39

36

40

41

42

Αγιοσπηγή
Ρούσο

- 1 ΝΟΜΑΡΧΙΑ
- 2 ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ
- 3 ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
- 4 ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ
- 5 Δ.Ο.Υ. ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
- 6 ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΑ
- 7 Ι.Κ.Α.
- 8 Τ.Ε.Β.Ε.

v

29. Εθνική Τράπεζα
(«πέτρινο»)
30. Οδός Βάλβη
31. Δημοτική Αγορά
32. Μουσείο
Λέσχης Φωτογραφίας & Κιν/φου
Καρδίτσας (ΛΕΦΚΚ)
33. Ναός Αγίου Γεωργίου
34. Παλιά Ηλεκτρική
35. Πλατεία Λάππα (Γιολδάση)
36. Οικία Γιολδάση
37. Κέντρο Ανοιχτής Προστασίας
Ηλικιωμένων (ΚΑΠΗ)
38. Μνημείο Εθνικής Αντίστασης
39. Αθλητικό Πάρκο
40. Δημοτικά Σφαγεία
41. Καράμπαλη
42. Παλέρμο

Ρούσο
Αγιοπηγή

Δ: ΝΑ τομέας

Βρίσκεται στη συμβολή των οδών Καραϊσκάκη & Υψηλάντους. Κτίστηκε το 1910 και είναι από τα αξιολογότερα και ελάχιστα σωζόμενα δείγματα δημοσίων κτηρίων των αρχών του 20ου αιώνα. Ανήκε αρχικά στον δικηγόρο και πολιτικό Κίμωνα Βελλίνη. Το υποκατάστημα της ΕΤΕ στην Καρδίτσα ιδρύθηκε λίγους μήνες πριν την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων, το 1898.

Το διώροφο πετρόκτιστο κτήριο έχει νεοκλασικές επιρροές και ιδιαίτερα επιμελημένη κατασκευή. Η βάση του από σειρές καμπύλα επεξεργασμένων λίθων, φέρει παραστάδες και γωνίες από λαξευτούς ορθογώνιους λίθους και ενδιάμεσα τμήματα από εξαγωνικούς. Χαρακτηριστικά αρχιτεκτονικά στοιχεία του είναι τα μονολιθικά μαρμάρινα φουρούσια, τα σιδερένια κιγκλιδώματα και οι καπνοδόχοι της σκεπής.

Το ισόγειο, με την ευρύχωρη κεντρική σάλα, χρησιμοποιείται ως χώρος τραπεζικών συναλλαγών και ο όροφος, με ξεχωριστή είσοδο, ως κατοικία του διευθυντή. Το κτήριο διατηρεί την αρχική λειτουργία του.

Είναι από τους ελάχιστους τυπικούς εμπορικούς δρόμους του κέντρου της πόλης που διατηρούν τη φυσιογνωμία τους. Είχε ονομαδοτηθεί το 1887 προς τιμήν του πρωθυπουργού Ζηνόβιου Βάλβη (1800-1872) αλλά χρειάστηκε η ολοκλήρωση των έργων της στεγασμένης δημοτικής αγοράς, το 1930, για να διανοιχθεί πλήρως και να αποκτήσει τη μετέπειτα μορφή του, με τα στενομέτωπα καταστήματα με τους φεγγίτες στο πάνω μέρος, τη δίρριχτη στέγη, τα μεταλλικά στέγαστρα στην πρόσοψη και τα πτυσσόμενα ξύλινα κουφώματα, σχεδιασμένα να ανοίγουν και να ενοποιούνται με το δημόσιο χώρο.

Σηματοδοτούσε την αυστηρότερη οργάνωση του αστικού χώρου στο Μεσοπόλεμο, συνδέοντας το διοικητικό κέντρο («πλατεία Δικαστηρίων» και κεντρική πλατεία) με τη Δημοτική Αγορά, της οποίας αποτελούσε νοητή προέκταση.

Η αρχιτεκτονική μελέτη πεζοδρόμησης ολοκληρώθηκε το 2007, ενώ έχει εκπονηθεί μελέτη ανάπλασης των όψεων των κτηρίων. Η εγκατάσταση πολλών κέντρων διασκέδασης, όπως και στη δημοτική αγορά, μεταμορφώνουν σταδιακά τον γραφικό δρόμο σε ζώνη ψυχαγωγίας.

Κατασκευάστηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1920 και αποτελεί μοναδικό δείγμα μοντέρνας αρχιτεκτονικής από σκυρόδεμα, μέταλλο και γυαλί σε πανελλήνια τουλάχιστον κλίμακα. Ανήκει πιθανότατα στα τελευταία και ελάχιστα σωζόμενα κτήρια αγορών της γαλλικής

εταιρείας Hennebique του Francois Coignet, η οποία άρχισε να κατασκευάζει κτήρια από σπλισμένο σκυρόδεμα για δημόσιες χρήσεις από τα τέλη του 19ου αιώνα.

Έχει τετράγωνη κάτοψη και αποτελείται από τέσσερα ανεξάρτητα τμήματα σε σχήμα Γ, στα οποία εδράζεται ο μεταλλικός σκελετός της στέγης.

Το πρωτοποριακό και δαπανηρό εγχείρημα ήταν πρωτοβουλία του κοσμοπολίτη δημάρχου Αστερίου Αλλαμανή. Παρά τις σοβαρές αντιδράσεις, η συγκέντρωση των κρεοπωλείων, ιχθυοπωλείων και οπωροπωλείων της πόλης θεωρήθηκε μεγάλο εκσυγχρονιστικό βήμα, καθώς η κεντρική πλατεία και οι γύρω δρόμοι απαλλάχτηκαν οριστικά από τους μόνιμα εγκατεστημένους πάγκους.

Το 1992, η Δημοτική Αγορά κηρύχτηκε Μνημείο Ευρωπαϊκής Αρχιτεκτονικής Κληρονομιάς και λίγα χρόνια αργότερα αποκαταστάθηκε για να δοθεί σε πολιτιστικές και ήπιες ψυχαγωγικές χρήσεις.

32. Μουσείο Λέσχης Φωτογραφίας & Κιν/φου Καρδίτσας (ΛΕΦΚΚ)

53 σελ.

32

Στεγάζεται σε ισόγειο χώρο της Δημοτικής Αγοράς και λειτουργεί από τον Δεκέμβριο του 2006. Φωτογραφικές μηχανές διάφορων εποχών, αρνητικά όλων σχεδόν των τύπων, ξύλινες μηχανές προβολής κá. εκτίθενται μαζί με φωτογραφίες και κάρτ ποστάλ από την Καρδίτσα

του 20ου αιώνα, σ' έναν χώρο, ο οποίος μετατρέπεται, ανάλογα με τις ανάγκες, σε αίθουσα για περιοδικές φωτογραφικές εκθέσεις, προβολή διαφανειών και κινηματογραφικών ταινιών καθώς και σεμινάρια φωτογραφίας. Επίσης λειτουργεί σκοτεινός θάλαμος, βιβλιοθήκη, ταινιοθήκη και εντευκτήριο για τα μέλη του συλλόγου και τους φίλους της φωτογραφίας.

Η συλλογή άρχισε να συστήνεται το 1978 και σήμερα αριθμεί μερικές χιλιάδες φωτογραφίες και τεκμήρια της εξέλιξης της τέχνης της φωτογραφίας και του κινηματογράφου από τα τέλη του 19ου αιώνα.

Η ΛΕΦΚΚ πραγματοποιεί παράλληλα μαθήματα και διαγωνισμούς φωτογραφίας, εκδόσεις λευκωμάτων και βιβλίων κá.

Βρίσκεται μεταξύ των οδών Κουμουνδούρου & Πλαστήρα, απέναντι από τη Δημοτική Αγορά και την Παλιά Ηλεκτρική. Ο σημερινός ναός θεμελιώθηκε το 1972 σε σχέδια των αθηναίων μηχανικών Αφών Κυδωνιάτη. Ο αρχικός ναός ήταν ένα απλό ξύλινο παράπηγμα, το οποίο εγκαινιάστηκε στην περίοδο της τουρκικής κατοχής (1897-1898). Το 1902 στη θέση του οικοδομήθηκε από εράνους και με προσωπική εργασία των ενοριτών βασιλική μεγάλων διαστάσεων. Στη δεκαετία του '30 προστέθηκε κωδωνοστάσιο γοθικού ρυθμού.

Η ψηφιδωτή εικόνα του Αγίου Γεωργίου στο υπέρθυρο, έργο του Δ. Γιολλάση (1950), καταστράφηκε δυστυχώς κατά την κατεδάφιση, το 1971. Από τον παλιό ζωγραφικό διάκοσμο σώζονται οι συνθέσεις του τέμπλου, πρώιμα έργα του Ν. Δόντα, καθώς και δεκάδες φορητές εικόνες διαφόρων ζωγράφων από τις αρχές του 20ου αιώνα, οι οποίες φυλάσσονται στο γυναικωνίτη του ναού.

Είναι από τα ελάχιστα σωζόμενα βιομηχανικά κτήρια στην πόλη. Χτίστηκε το 1910, απέναντι από τη δημοτική αγορά (το αρχικό κτήριο είχε αρχίσει να οικοδομείται το 1904), ενισχύοντας έναν σημαντικό αστικό πόλο στον αντίποδα της κεντρικής πλατείας.

Το συγκρότημα του εργοστασίου αποτελείται από δύο ορθογώνια κτήρια, με παράθυρα πλαισιωμένα από συμπαγή τούβλα, αετωματική επίστεψη με κυκλικό φεγγίτη και δίρριχτες σκεπές. Το ισόγειο λιθόκτιστο κτήριο στέγαζε το μηχανοστάσιο και το δώροφο, τις υπόλοιπες εγκαταστάσεις και την κατοικία του διευθυντή. Τα γραφεία στεγάζονταν σε παρακείμενο χαμηλό κτίσμα.

Τον ηλεκτροφωτισμό της Καρδίτσας είχε αναλάβει με πεντηκονταετές συμβόλαιο ο γνωστός βιομήχανος του Βόλου Μελέτιος Σταματόπουλος. Το εργοστάσιο λειτούργησε ως το 1957 και από το 1965 περιήλθε στο Δήμο Καρδίτσας. Οι προσπάθειες των τελευταίων δεκαετιών να αναστυλωθεί προκειμένου να αξιοποιηθεί για πολιτιστικούς σκοπούς δεν έφεραν δυστυχώς αποτέλεσμα.

Βρίσκεται στο νοτιοανατολικό τμήμα της πόλης, κοντά στο ναό του Αγίου Αλεξάνδρου, το οποίο άρχισε να κατοικείται στη δεκαετία του '50. Η περιοχή έχει δομηθεί στο σύνολό της τα τελευταία χρόνια με σύγχρονες πολυκατοικίες, ομοιόμορφης σχετικά αισθητικής. Η πλατεία

πήρε την ονομασία από την παρακείμενη οδό, η οποία μεταπολεμικά μετονομάστηκε από Κωνσταντινουπόλεως σε Δ. Λάππα, προς τιμήν του δημάρχου (1907-1914) Δημητρίου (Τσιάμη) Λάππα. Μετά την ανακαίνιση της οικίας του ζωγράφου Δ. Γιολδάση (2001), που βρίσκεται σε μικρή απόσταση, η πλατεία μετονομάστηκε σε Γιολδάση.

Η αρχιτεκτονική μελέτη διαμόρφωσης της πλατείας αποσκοπούσε στην εξυπηρέτηση ενός ευρέως φάσματος κοινωνικών και ψυχαγωγικών χρήσεων. Το άλσος, ο ανθόκηπος, η παιδική χαρά, ο χώρος ελεύθερου παιχνιδιού, οι περιμετρικοί πεζόδρομοι με τα ταβερνάκια δημιουργούν έναν ευχάριστο και ήρεμο τόπο ψυχαγωγίας σε πολύ μικρή απόσταση από το κέντρο της πόλης.

Βρίσκεται στα ανατολικά της πόλης. Κτίστηκε την περίοδο 1965-70 ως κατοικία-ατελιέ του γνωστού ζωγράφου Δ. Γιολδάση, ο οποίος έζησε εκεί ως το θάνατό του, το 1993.

Παρά την αρχιτεκτονική του λιτότητα, το κτήριο παρουσιάζει επιμέρους μορφολογικές αρετές, αποτέλεσμα των ιδιαίτερων αναγκών του καλλιτέχνη και της προσπάθειας να προσδώσει στην κατοικία του προσωπικό ύφος. Η κλιμάκωση των επί μέρους όγκων, οι τονισμένοι άξονες των κλίσεων των στεγών, οι τυφλές τοξωτές εσοχές, τα μεγάλα γωνιακά νότια ανοίγματα, το μικρό πρόσθετο διάφανο δωμάτιο στο δώμα με την ξεχωριστή θέα, η υπερυψωμένη στέγη με τους φεγγίτες στο ατελιέ είναι ορισμένα από τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της κατοικίας.

Μετά τη δωρεά του από την θετή κόρη του Γιολδάση, Στέλλα, το κτήριο, ανακαινίστηκε το 2001 από το Δήμο Καρδίτσας για να στεγάσει κέντρο δημιουργικής απασχόλησης παιδιών και εκθεσιακό χώρο με έργα και προσωπικά αντικείμενα του ζωγράφου.

Βρίσκεται μεταξύ των οδών Διάκου και Νικηταρά, κοντά στο αθλητικό πάρκο. Είναι το πρώτο βιοκλιματικό δημόσιο κτήριο στο νομό Καρδίτσας και το πρώτο βιοκλιματικό ΚΑΠΗ της χώρας. Προσφέρει υπηρεσίες ψυχαγωγίας και περίθαλψης σε 1.000 μέλη- ηλικιωμένους

της πόλης μας. Το κτήριο ολοκληρώθηκε το 2008. Ο αρχιτεκτονικός σχεδιασμός του πραγματοποιήθηκε από το Δήμο Καρδίτσας σε συνεργασία με το Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΚΑΠΕ).

Το κτήριο σχεδιάστηκε με βασική κατεύθυνση τη μέγιστη δυνατή εξοικονόμηση ενέργειας μέσω παθητικών συστημάτων αξιοποιώντας τα ηλιακά κέρδη για τη θέρμανση το χειμώνα και το νυχτερινό αέρα για το δροσισμό το καλοκαίρι σε συνδυασμό με την απαιτούμενη ηλιοπροστασία. Πρόκειται για ένα επίμηκες διώροφο κτήριο, συνολικού εμβαδού 780 τ.μ., το οποίο αναπτύσσεται στον άξονα ανατολή-δύση, με τη μεγάλη, «ενεργειακή» πλευρά του νότια προσανατολισμένη.

Περιλαμβάνει αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, χώρους εργοθεραπείας, ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης και διοίκησης στο ισόγειο, φυσικοθεραπευτήριο και γυμναστήριο στον όροφο και βιβλιοθήκη στο υπόγειο.

Βρίσκεται στην ανατολική είσοδο της πόλης, σε νησίδα απέναντι από το αθλητικό πάρκο. Φιλοτεχνήθηκε το 2004 από τον Καλαμπακιώτη γλύπτη Σώτο Αλεξίου (1937-).

Το μπρούτζινο, ρεαλιστικής τεχνοτροπίας, σύμπλεγμα, με τίτλο «η μάχη της σοδειάς», παριστάνει ζευγάρι αγροτών με κοσιά και δρεπάνι και αντάρτη με υψωμένη γροθιά και εικονογραφώντας μία από τις πιο συγκλονιστικές στιγμές της Εθνικής Αντίστασης: με το σύνθημα «ούτε σπυρί σιτάρι στον κατακτητή» οι αγρότες του θεσσαλικού κάμπου κατάφεραν το καλοκαίρι του 1944, με τη βοήθεια του καρδιτσιώτικου 1/38 συντάγματος ανταρτών του ΕΛΑΣ, να εμποδίσουν τους Γερμανούς να αρπάξουν τη σοδειά τους.

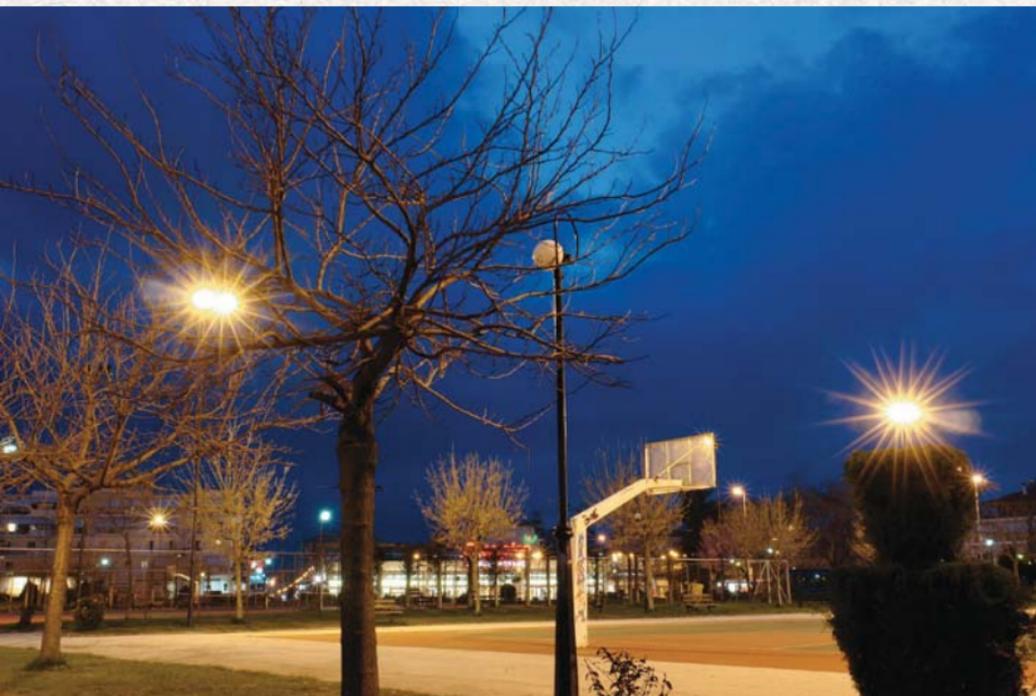

Βρίσκεται στην ανατολική είσοδο της πόλης και αποτελεί τον πιο πολυσύχναστο και φροντισμένο δημόσιο χώρο άθλησης.

Κατασκευάστηκε από το Δήμο Καρδίτσας το 1996 για να διευρύνει τις ήδη υπάρχουσες γειτονικές εγκαταστάσεις του

Δημοτικού Αθλητικού Κέντρου, οι οποίες περιλαμβάνουν στάδιο, κολυμβητήριο και κλειστό γυμναστήριο. Ο χώρος χρησιμοποιούνταν στο παρελθόν ως ζαγορά και κατασκήνωση τσιγγάνων.

Το αθλητικό πάρκο διαθέτει σε μια έκταση 25 στρεμμάτων διαδρόμους για περπάτημα και τρέξιμο, βαλβίδες ρίψεων (ακόντιο, σφαίρα), 2 γήπεδα τένις και 2 μπάσκετ, ενώ χρησιμοποιείται και ως γήπεδο ποδοσφαίρου, χώρος για προπονήσεις του αθλητικού γυμνασίου, σχολικές εκδρομές και συναυλίες νεανικών μουσικών σχημάτων.

Βρίσκονται στην ανατολική είσοδο της πόλης, στον κόμβο της περιφερειακής οδού, δίπλα στη γέφυρα του ποταμού Καράμπαλη.

Το ισόγειο επίμηκες κτίριο, κατασκευασμένο από πέτρα στα τέλη της δεκαετίας του '20, έχει χαρακτηριστική αετωματική επίστεψη στις δύο εισόδους και οδοντωτή διακοσμητική ταινία από συμπαγή τούβλα στη βάση της στέγης.

Τα σφαγεία και η σύγχρονή τους δημοτική αγορά υπήρξαν δύο υποδομές πολύ σημαντικές για την υγιεινή της Καρδίτσας. Καταλυτική για την κατασκευή τους στάθηκε η αστυνομική απαγόρευση της σφαγής ζώων μέσα στην πόλη, τον Ιούνιο του 1923, από την επαναστατική κυβέρνηση του Ν. Πλαστήρα.

Η κατασκευή της νέας γέφυρας από την βρετανική Βοοτ, λίγο πριν τον πόλεμο, «βύθισε» οπτικά το κτήριο, το οποίο έπαψε να χρησιμοποιείται τις τελευταίες δεκαετίες.

Διαρρέει την περιοχή ανατολικά της πόλης προσεγγίζοντάς την στο ύψος των παλιών δημοτικών σφαγείων. Πηγάζει από το όρος Ίταμος και εκβάλλει στον παραπόταμο του Ενιπέα Καλέντζη. Αν και ήταν ανέκαθεν μικρής σχετικά παροχής, τα νερά της εξασφάλιζαν τη λει-

τουργία των νερόμυλων της πόλης. Οι συχνές πλημμύρες της στο παρελθόν, λόγω της αδιαμόρφωτης κοίτης με την πυκνή βλάστηση, είχαν ευεργετικά για τη γεωργία αποτελέσματα.

Το ποτάμι συνδέθηκε διαχρονικά με διάφορες ψυχαγωγικές δραστηριότητες, όπως το κολύμπι, το ψάρεμα και το κυνήγι. Στη γέφυρα της παλιάς σιδηροδρομικής γραμμής οι Καρδιτσιώτες γιόρταζαν παραδοσιακά μέχρι τις τελευταίες δεκαετίες τα κούλουμα, χορεύοντας μεταμφιεσμένοι, παίζοντας γαϊτανάκι, διασχίζοντας με άλογα το ποτάμι και «πνίγοντας το σκυλί».

Ο καθαρισμός της κοίτης της Καράμπαλης και η νοτιοανατολική επέκταση της πόλης δημιούργησαν τα τελευταία χρόνια ένα νέο πεδίο προβληματισμού σχετικά με την αξιοποίηση του καταπράσινου αλλά υποβαθμισμένου ποταμού.

Βρίσκεται στο νότιο άκρο της πόλης, πέρα από τη σιδηροδρομική γραμμή. Η ανεκμετάλλευτη δημοτική έκταση, επιφάνειας 50 περίπου στρεμμάτων, άρχισε να χρησιμοποιείται από το 1957 ως γήπεδο προπόνησης και ποδοσφαιρικών συναντήσεων, αφού διαμορφώθηκε πρόχειρα από τα μέλη της νεοσύστατης συνοικιακής ερασιτεχνικής ομάδας «Ρεάλ» (μετέπειτα Α.Ο.Κ.). Το «Παλέρμο» (από την διάσημη ποδοσφαιρική ομάδα της Ιταλίας) αποτέλεσε από τότε σημείο αναφοράς για την αθλητική και μαθητική ζωή της πόλης.

Η κατασκευή των εργατικών πολυκατοικιών και η δημιουργία της συνοικίας «Καροπλεσίτικα» νοτιότερα, στις αρχές της δεκαετίας του '70, συνέβαλαν αποφασιστικά στην ενσωμάτωση του «Παλέρμου» στον οικιστικό ιστό της πόλης.

Το εκσυγχρονισμένο πλέον πάρκο, περιλαμβάνει από το 2000 τρία γήπεδα ποδοσφαίρου, πέντε γήπεδα μπάσκετ, ένα γήπεδο ποδοσφαίρου 5Χ5, τέσσερα γήπεδα τένις καθώς και δεντροφυτεμένο περιμετρικό διάδρομο για πεζοπορία και τρέξιμο.

Βρίσκεται στους πρόποδες της «Γούβας», λοφίσκου με υψόμετρο 350 μ. και χαμηλή βλάστηση, στις υπώρειες της ορσοειράς των Αγράφων. Το πολυποίκιλο, γραφικό τοπίο του, με τα πλατάνια στις όχθες του ποταμού Καράμπαλη, που περνάει στην άκρη του χωριού,

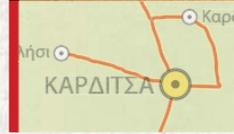
έγινε διάσημο από τα έργα του Δ. Γιολλάση. Στην περιοχή έχουν εντοπιστεί αρκετοί νεολιθικοί οικισμοί –«μαγούλες».

Το Ρούσο δημιουργήθηκε στην ύστερη τουρκοκρατία. Όπως και τα γύρω χωριά, ανήκε στην αρβανίτικη οικογένεια των Ρουσομπέδων, η οποία διατηρούσε εκεί πολυτελές κονάκι.

Ο ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου (1873) δεσπόζει στον κατάφυτο λοφίσκο πάνω από το χωριό. Η επιβλητική βασιλική με τα λιθανάγλυφα στα θυρώματα και στην κόγχη του ιερού, διατηρεί εσωτερικά αρκετά από τα στοιχεία του αρχικού διακόσμου, όπως το ξυλόγλυπτο τέμπλο και τον άμβωνα.

Το παλιό εικονοστάσι κάτω από τον αιωνόβιο φτελιά στην είσοδο του χωριού, τα πλίθινα «στρωτά» και δίπατα σπίτια, τα παραποτάμια δάση αλλά και η λειτουργία υποδομών, όπως το κέντρο εκπαίδευσης στρατονομίας και το σκοπευτήριο, συνθέτουν ένα περιβάλλον που συνδυάζει τη φύση, την παράδοση και την ανάπτυξη.

Βρίσκεται στη νότια έξοδο της πόλης, δίπλα στους οδικούς άξονες που οδηγούν στους πιο επίζηλους προορισμούς της περιοχής, τις δύο τεχνητές λίμνες Πλαστήρα και Σμοκόβου.

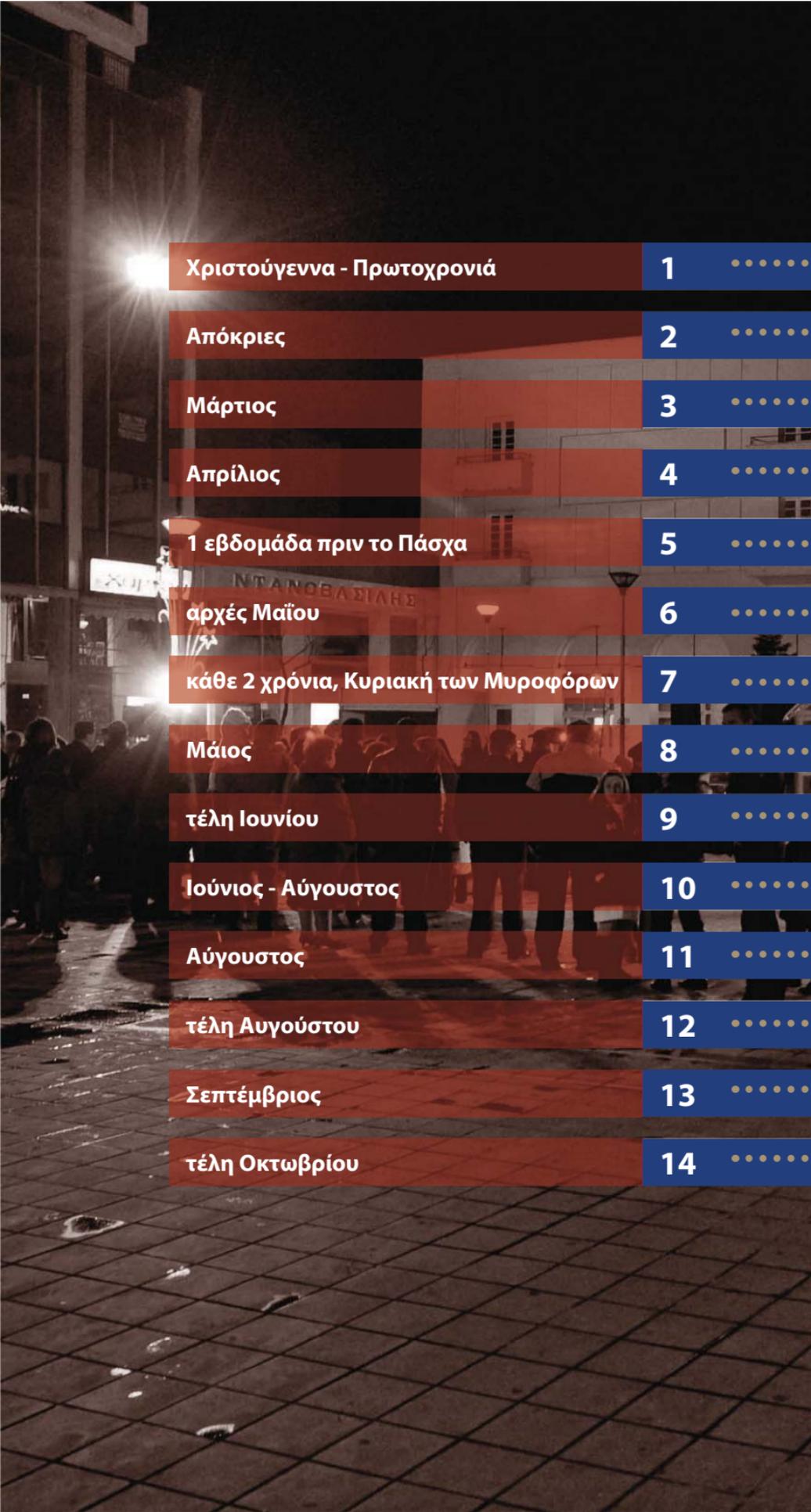
Οι πρόσφατες ανασκαφές στην περιοχή έδωσαν σημαντικά ευρήματα από την αρχαιότερη νεολιθική, κυρίως αγγεία, ειδώλια και εργαλεία.

Το «Δελή Ιμπραήμ» πρωτοεμφανίστηκε στην ύστερη τουρκοκρατία. Από το 1881 ως το 1914 ήταν το μικρότερο σε πληθυσμό χωριό του Δήμου Καρδίτσας, όπως και σήμερα.

Το σχολείο της Αγιοπηγής, χτισμένο στις παραμονές του πολέμου, αριθμεί σήμερα ελάχιστους μαθητές.

Αφορμή συναθροίσεων των απανταχού Αγιοπηγιωτών είναι η πανηγυρη του χωριού, στις 8 Σεπτεμβρίου, στο Γενέσιο της Θεοτόκου, η οποία αναβίωσε πρόσφατα.

Χριστούγεννα - Πρωτοχρονιά	1
Απόκριες	2
Μάρτιος	3
Απρίλιος	4
1 εβδομάδα πριν το Πάσχα	5
αρχές Μαΐου	6
κάθε 2 χρόνια, Κυριακή των Μυροφόρων	7
Μάιος	8
τέλη Ιουνίου	9
Ιούνιος - Αύγουστος	10
Αύγουστος	11
τέλη Αυγούστου	12
Σεπτέμβριος	13
τέλη Οκτωβρίου	14

- Εορταστικές εκδηλώσεις Χριστουγέννων - Πρωτοχρονιάς
- Εορταστικές εκδηλώσεις Απόκριων
- Πανελλήνιο Φεστιβάλ Ερασιτεχνικού Θεάτρου
- Διεθνές Φεστιβάλ «Μενελαΐδια»
αφιερωμένο στον απόδημο Ελληνισμό
- Φεστιβάλ Εκκλησιαστικής Μουσικής
- Διεθνής Πολιτιστική Συνάντηση Παιδιών
- Πανελλήνιος διαγωνισμός παιδικού τραγουδιού
- Μέρες Παράδοσης
- Διεθνές Φεστιβάλ "Καραϊσκάκεια"
- Πολιτιστικό Καλοκαίρι
- Διεθνές Παιδικό Φεστιβάλ Παραδοσιακών Χορών
- Μουσικό Φεστιβάλ Πausιλύπου
- "Η πόλη στα παιδιά"
- Διεθνές Χορωδιακό Φεστιβάλ

ΔΗΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΥΓΕΙΑΣ & ΑΘΛΗΣΗΣ

 Ιστοτόπος Δήμου Καρδίτσας: www.karditsa-city.gr

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ	24413-50700
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ	
ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΨΥΧΗΣ (ΔΕΤΑΚ)	24410-27824, 42429, 79644, 79645
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	24410-23962
ΚΕΝΤΡΟ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΠΟΛΙΤΩΝ	24410-80620
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ	24410-27399
ΦΙΛΑΡΜΟΝΙΚΗ	24410-72772
ΩΔΕΙΟ	24410-29412
ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ	24410-22394, 25819, 27124, 29820
ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ	24410-71346
ΚΕΝΤΡΟ ΑΜΕΑ	24410-71761
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ	24410-26566
ΚΕΝΤΡΟ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ	24410-41634
ΚΑΠΗ	24410-26085, 27175
ΠΡΟΤΑΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ	
ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ	24410-76304
ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ	24410-22394, 29820, 27124
ΘΕΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	24410-22399
ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ	24410-42024
ΠΑΡΚΟ ΠΑΥΣΙΛΥΠΟΥ	24410-71159
ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ «Μ. ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ»	24410-80293

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Δ. Δ. ΑΓΙΟΠΗΓΗΣ	24410-27260
Δ. Δ. ΑΡΤΕΣΙΑΝΟΥ	24410-21239
Δ. Δ. ΚΑΡΔΙΤΣΟΜΑΓΟΥΛΑΣ	24410-23766
Δ. Δ. ΠΑΛΑΙΟΚΚΛΗΣΙΟΥ	24410-21278
Δ. Δ. ΡΟΥΣΣΟΥ	24410-81133

ΜΟΥΣΕΙΑ

ΔΗΜΟΤΙΚΟ	
ΙΣΤΟΡΙΚΟ-ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ	
ΜΟΥΣΕΙΟ «Λ. & Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ»	24410-25301
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ	24410-79119
ΜΟΥΣΕΙΟ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΔΕΥΑΚ	24410-25301
ΦΩΤΟΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ	
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΦΚΚ	24410-26587
ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ	24410-25217-9

ΝΟΜΑΡΧΙΑ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ (ΝΕΤΠ) 24410-77434

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΑΜΕΣΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ

ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ 100
ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΤΜΗΜΑ 24410-80223
ΤΡΟΧΑΙΑ 24410-80243
ΤΜΗΜΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ 24410-80233
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ 199
24410-71255, 22012
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΠΥΡΚΑΙΩΝ ΔΑΣΩΝ 191
ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ 24410-79840, 79869

ΥΓΕΙΑ

ΕΚΑΒ 166
ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ 24410-65555, 65138

ΛΟΙΠΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΘΕΣΣΑΛΙΩΤΙΔΟΣ
ΚΑΙ ΦΑΝΑΡΙΟΦΕΡΣΑΛΩΝ 24410-75010
Δ/ΝΣΗ Α/ΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ 24410-71611
Δ/ΝΣΗ Β/ΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ 24410-24770
Ε.Β.Ε. 24410-22301, 22334
ΓΕΝΙΚΑ ΑΡΧΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Παράρτημα Καρδίτσας 24410-71631
ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ (ΑΝΚΑ) 24410-26345, 42363
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ 24410-66000
Τ.Ε.Ι. τηλεφωνικό κέντρο 24410-41224, 41378
71752

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΑΛΗΘΕΙΑ 24410-80888
ΓΝΩΜΗ 24410-41251
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ 24410-40770
ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΗΧΩ 24410-76711
ΝΕΟΙ ΚΑΙΡΟΙ 24410-71571
ΝΕΟΣ ΑΓΩΝ 24410-22118
ΠΑΤΡΙΔΑ 24410-71412
ΠΡΩΙΝΟΣ ΤΥΠΟΣ 24410-70661

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

ΚΤΕΛ	24410-21411, 21001
ΟΣΕ	24410-42193, 21402
ΡΑΔΙΟ ΤΑΞΙ	24410-73001, 73002
ΤΑΞΙ	24410-23839, 22266

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΒΡΟΝΤΟΣ TRAVEL	24410-75160, 42193
ΘΕΟΛΟΓΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	24410-80688
KARDITSA TRAVEL	24410-76320, 71300
KARAIKAKHS TOURS	24410-21233
ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ TOURS	24410-23322, 25966
PLASTIRAS LEAKE TOURS	24410-71548
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ TOURS	24410-76720
ΤΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ TOURS	24410-70097
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ TOURS	24410-20938, 41702

**ΔΙΑΜΟΝΗ
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ**

ΑΡΝΗ	24410-22161, 22481
ΚΙΕΡΙΟΝ	24410-71923-3
ΑΣΤΡΟΝ	24410-23551-3
ΑΥΡΑ	24410-21523, 72144

ΟΜΙΛΟΙ

ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΚΟΣ	24410-70946
ΑΕΡΟΛΕΣΧΗ	6974119195
ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ «ΑΡΤΕΜΙΣ»	24410-23142
ΟΜΙΛΟΣ ΠΡΑΚΤΙΚΗΣ ΣΚΟΠΟΒΟΛΗΣ	24410-20206
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΙΣΤΩΝ	24410-21090
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΕΙΒΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ	
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ	24410-76781

Έκδοση:

Δημοτική Επιχείρηση Τουρισμού & Αναψυχής Καρδίτσας
Ηρώων Πολυτεχνείου 22, 43100, Καρδίτσα
τηλ.: 24410-42429, 27824, φαξ: 24410-74198
www.detak.gr, detakard@otenet.gr

Επιμέλεια εντύπου:

Ιστορικό Λαογραφικό Μουσείο «Λ. & Ν. Σακελλαρίου»
Κέντρο Τεκμηρίωσης & Επικοινωνίας Δήμου Καρδίτσας
Λ. Σακελλαρίου 35, 43100, Καρδίτσα
τηλ. & φαξ: 2441025301,
www.mpk.gr, museiopoliskarditsas@karditsa-city.gr

Υπεύθυνη έκδοσης: Φ. Λέκκα

Κείμενα, τεκμηρίωση, επιμέλεια εντύπου: Φ. Λέκκα, Π. Κομπορόζος

Φωτογραφίες:

Κ. Βαρσάμης, Κ. Κορκόντζελος, Θ. Κωστάμης, Θ. Μπρουζιώτης, Ηλ. Παγανός
(Λέσχη Φωτογραφίας & Κινηματογράφου Καρδίτσας)
Β. Θανατούλης, Φ. Λέκκα

Χάρτης: Κ. Παλαιοχωρίτης

Σχεδίαση & μακέτες: Δημιουργικό Εργαστήριο Θαυματρόπιο

Εκτύπωση: Εκτυπωτική Καρδίτσας

Παραχώρηση πληροφοριών:

Σωτ. Αντωνίου, Μ. Γιαννέλου, Βάιος Ελευθερίου, Ιω. Καραγκούνης,
Δ. Κωστόπουλος, Χρ. Μπάγκος, Ιω. Παπακυρίσης, Αθ. Παπαστολόπουλος,
Μιχ. Τάντος, Γ. Χαντζοπλάκης

Παραχώρηση μελετών:

Κ. Δημακόπουλος (αθλητικό πάρκο, παλέρμο), Στ. Ζαφειρόπουλος («θερινός»),
Ανθ. Καραμούζη (πλατεία & οικία Γιολδάση, ΚΑΠΗ, πεζόδρομος Βάλβη),
Αγορ. Παππά (πάρκο κυκλοφοριακής αγωγής)

Αρχαιολογικές πληροφορίες:

Λεων. Χατζηαγγελάκης

© Δ.Ε.Τ.ΑΚ. ΚΑΡΔΙΤΣΑ 2008

ISBN: 978-960-86854-2-0

